

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

1. Nazwa

KAMIENICA PETISCUSA (NEPROSA)

2. Czas powstania

1818–1821 r.
(odbudowa 1945–1951 r.)

3. Miejscowość
WARSZAWA

2301

4. Adres
**WŁĄCZONO
DO WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI**
ul. Senatorska 27 / Wierzbowa 11
nr ewidencyjny działki 15/1 z obrębu 50304
nr księgi wieczystej WA4M/00235402/9

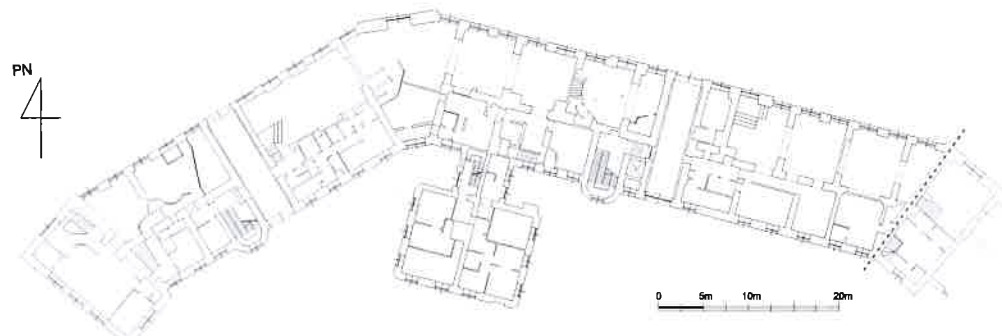
11. Materiały graficzne Sytuacja 1:2000, orientacja 1:10 000, rzuty i przekroje, fotografie

Widok budynku od strony ul. Bielańskiej (od strony północnej).

Topograficzna mapa orientacyjna 1:10000

Rzut parteru

Sytuacja, fragment mapy zasadniczej 1:2000

5. Przynależność administracyjna

województwo Mazowieckie

powiat Warszawa

gmina Warszawa

6. Współrzędne geograficzne

+ 52° 14' 36,7" + 21° 00' 27,8"

7. Właściciel i jego adres

Dalmor S. A.
al. Antoniego Hryniewieckiego 10,
81-340 Gdynia

8. Użytkownik i jego adres

Wielu użytkowników

9. Formy ochrony

Rejestr Zabytków
522, 1965-07-01

10. Stan zachowania

Obiekt zachowany
Szczegóły – patrz pkt. 22.

SYTUACJA: obiekt znajduje się w środkowej części dzielnicy Śródmieście, po zachodniej stronie placu Teatralnego i ul. Wierzbowej oraz po południowej stronie ul. Senatorskiej; wjazd na teren posesji od strony ul. Senatorskiej i ul. Canaletta.

MATERIAŁ: ściany konstrukcyjne żewnętrzne i wewnętrzne z cegły ceramicznej pełnej, ściany wewnętrzne działowe z cegły ceramicznej pełnej, drążonej, płyt karton-gips na stelażu stalowym, dach o konstrukcji drewnianej, kryty blachą miedzianą i ocynkowaną.

KONSTRUKCJA I TECHNIKA:

FUNDAMENTY: obiekt wzniesiony na fundamentach z cegły ceramicznej pełnej na najprawdopodobniej zaprawie wapiennej, nieznana jest grubość ścian oraz głębokość ich posadowienia.

ŚCIANY ZEWNĘTRZNE: mury z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie wapiennej lub cementowo-wapiennej, ściany grubości około 80–125 cm, tynkowane.

ŚCIANY WEWNĘTRZNE: konstrukcyjne, oryginalne mury z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie wapiennej, grubości około 50–90 cm, tynkowane; mury z cegły ceramicznej pełnej, działowe z cegły ceramicznej pełnej, dzurawce lub drążonej najprawdopodobniej na zaprawie cementowo-wapiennej, tynkowane; wtórne z płyty karton-gips na stelażu stalowym.

STROPY: nad kondygnacją piwnic, oryginalne, z cegły ceramicznej pełnej, na zaprawie wapiennej, sklepienie, z lunetami okiennymi (okna wtórnie zamurwane), lub wtórnie kleina połączone z fragmentem dawnego sklepienia w wyniku obniżenia poziomu stropu; nad kondygnacją parteru, I i II piętra w większości wtórne, kleina lub odcinkowe.

KONSTRUKCJA DACHU: w głównej części budynku od strony ul. Wierzbowej i Senatorskiej, drewniana, wtórna, płatiwo-kleszczowa, 5-stolicowa, z czterema bocznymi stolicami koźlowymi i jednym stołcem środkowym, płatów środkowa oparta na podwalinie i belce wiązarowej podtrzymuje płatów kalenicową, stołce koźlowe dwa środkowe oparte na podwalinie stołca środkowego, dwa skrajne oparte na płatwi stopowej przy ścianie kolankowej; w oficynie od strony podwórza wieżba drewniana, płatiwo-kleszczowa, 3-stolicowa, ze stołcem środkowym i dwoma bocznymi. Na krokwiach najprawdopodobniej zostało ułożone deskiowanie. Przez brak dostępu nie są znane wszystkie elementy konstrukcyjne i warstwy.

DACH: we frontowej części budynku w większości 2-spadowy, łamany, na ryzalitach niższe połacie 2-spadowe lub łukowe dochodzące do głównych połaci dachu, na zakończeniu budynku po stronie zachodniej dodatkowa, trzecia prostopadła połać, na zakończeniu po stronie południowo-wschodniej połać łącząca się z połaciami dachu budynku na posesji obok (Wierzbowa 9), połać wtórnie kryte blachą miedzianą na rąbek stojący, w połaciach wykonano wtórne okna połaciowe; w części oficyny i łącznika z główną częścią budynku połać dachowe 4-spadowe kryte blachą ocynkowaną.

KLATKI SCHODOWE: trzy główne; dwie po stronie wschodniej i zachodniej, w dwóch ryzalitach od strony podwórza najprawdopodobniej w większej części oryginalne, 2-biegowe powrotne, żeliwne, prefabrykowane, podwyższone o jedno piętro, z wtórnie wykonanymi na wzór żeliwnymi elementami bieguw między kondygnacją II piętra i poddasza, klatki schodowe; trzecia klatka schodowa znajdująca się w oficynie od strony podwórza, 2-biegowa powrotna, wtórna, żelbetowa, z klatki schodowej można się dostać na kondygnację piwnic, parteru I i II piętra. **PODŁOGA:** wtórna, w kondygnacji piwnic szlichta betonowa lub gres, w kondygnacji parteru poddasza cementowa na stropie lub wtórnie pokryta gresem, terakotą lub kamieniem, w pomieszczeniach I-II piętra oraz poddasza podłoga drewniana na legarach (deskiowanie oraz płyta osb)

Zabudowa terenów dzisiejszego placu Teatralnego oraz ulic Senatorskiej, Wierzbowej i Niecałej kształtowane były w wielowiekowym procesie historycznych przemian społecznych i Niecałej kształtowane były w wielowiekowym procesie historycznych przemian społecznych i gospodarczych. Pierwsze zmiany i drewniane dwory magnackie. W latach 1621-1624 zostają wybudowane umocnienia ziemne, później nazwane Włami Zygmuntowskimi, objęły tereny obecnych ulic Senatorskiej i Wierzbowej. Z fundacji króla Zygmunta III Wazy, tereny po południowej stronie Senatorskiej, zostały powierzone w 1623 r. zakonowi franciszkanów reformatów na budowę nowej świątyni. W podzięce za zdobycie Smoleńska w 1611 r., Król ufundował klasztor i sanktuarium dziękczynne pod wezwaniem św. Antoniego Padewskiego. Po Potopie szwedzkim (1655-1660), na dziedzińcu sąsiadującej z parcella Reformatów po wschodniej stronie biskup Ste-fana Wierzbowski wznosi pałac i zakłada jurdykę (w miejscu zbiegu dzisiejszych ulic Trébackiej i Wierzbowej). Jurdyka oraz droga – wówczas zwana drogą ku kościółowi Św. Trójcy (kościółowi na Solcu) otrzymują nazwę Wierzbowskiej. W latach 1692-1695 po wschodniej stronie zbiegu ulic Senatorskiej i Wierzbowskiej Królowa Maria Ka-

zimiara wybudowała wg. projektu Tyllmana z Garmen jedno z największych założehandlowych i budynków w ówczesnej Warszawie. Pełnił on funkcję handlowo-hotelową dla kupców, artystów i ziemianinów, a w późniejszym czasie częściodo sakralną po ukończeniu kaplicy. Czasy ostatnich lat panowania króla Stanisława Poniatowskiego, rozbiory oraz wojny napoleońskiej były czasem zubożenia Warszawy. Marywi! zmienił niejednokrotnie właścicieli i przeznaczenie, a cała okolica z reprezentacyjnego i ekskluzywnego miejsca handlu, stała się miejscem zaniebdanym i niezdecyzyjnym, targowiskiem zamieszkałym przez najbliższych mieszkańców Warszawy. Dopiero po utworzeniu Królestwa Polskiego (Kongresowego) w 1815 r. pod wpływem sprzyjającej koniunktury, następuje szybki i dynamiczny rozwój całego miasta. W 1816 r. magistrat przenosi się z Rynku Starogo Miasta i odkupuje Pałac Jabłonowski na swoje nową siedzibę. Na miejscu zaniebdanego i rozbranego w 1808 r. Targowiska Pociągów zostaje zaprojektowany przez Chrystiana Piotra Aignera plac Marywiński, którego południowej stronie powstaje Dom Jarmarczny zwany też Domem pod Kolumnami (1818-1819). W 1825 r. magistrat podejmuje decyzję o całkowitym wyburzeniu Marywi!, na miejscu którego Antonio Corazzi projektuje nowy gmach Teatru Narodowego. Do istniejącego Domu pod Kolumnami (autorstwa Ch. P. Aignera) dobudował główny korpus teatru, a po zachodniej stronie dobudował drugie skrzydło powtarzając elewację Domu pod Kolumnami. **W latach 1818-1821, po zachodniej stronie zbiegu ulic Senatorskiej i Wierzbowej na terenie ogrodów należących do zakonów Reformatów, powstają dwie trzykondygnacyjne kamienice dochodowe wraz z oficynami wg. projektu Ch. P. Aignera. Zleceńdawcą projektu i inwestorem był dzierzawca loterii klasycznej Johann Christoph Hartmann Petiscus. Pierwszy budynek, po stronie wschodniej od strony ul. Wierzbowej powstawał w latach 1818-1820. Drugi budynek od strony ul. Senatorskiej powstawał w latach 1820-1821.**

<p>14. Kubatura ok. 29000 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa ok. 5200 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne Kamienica czynszowa</p>	<p>17. Użytkowanie obecne Budynek usługowo-biurowy</p>
<p>18. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Projekt budowy, Warszawa Pałac Neprosa, ul. Senatorskiej 27 i ul. Wierzbowej 11, 1948 r., 1538, (92), w: Archiwum MWKZ - Projekt budowy, dobudówki od ul. Senatorskiej 27 i ul. Wierzbowej 11, 1540, (uk 33), w: Archiwum MWKZ - Projekt budowy, kotłownia+koksownia, Warszawa ul. Wierzbowa 11, W 50-11, w: M.St. Warszawa, Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum. - Projekt odbudowy domu przy ul. Wierzbowej 11, 1948 r. W 50-11 (22/614), w: M.St. Warszawa, Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum. 		<p>19. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)</p> <p>Serwisy internetowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> http://geoportal.gov.pl/ http://mapa.um.warszawa.pl http://polona.pl/ http://szukajwarchiwach.gov.pl http://warszawa1939.pl/ http://egr.buw.uw.edu.pl/ http://cyfrowe.mnw.art.pl http://commons.wikimedia.org 	
<p>20. Bibliografia</p> <p><i>Marywil. A.Rychłowska-Kozłowska (red.). Warszawa, PWN, 1975.</i></p> <p><i>Architektura Mieszkaniowa Warszawy. Marek Kwiatkowski (red.). Warszawa, PIW, 1989.</i></p> <p><i>Ch. P. Aigner, Architekt warszawskiego klasycyzmu. Tadeusz S. Jaroszewski (red.). Warszawa, PWN, 1970.</i></p> <p><i>Siedem Placów Warszawy. Zygmunt Stępiński (red.). Warszawa, PWN, 1988.</i></p> <p><i>Estetyka miasta stołecznego Warszawy. Antoni Magier (1833 r.), Praca Zbiorowa. Wrocław-Warszawa- Kraków, Ossolineum, 1963.</i></p> <p><i>Warszawa, Rozwój architektoniczny i urbanistyczny. Eugeniusz Szwankowski (red.). Warszawa, PWT, 1952.</i></p>		<p>21. Uwagi</p> <p>Dotyczące poszukiwań materiałów</p> <ul style="list-style-type: none"> - Budynek został wybudowany na działce (dawny nr hipoteczny) 473b i też taki adres posiadał do drugiej połowy XIX w. - Pierwotnie na tej działce zostały wybudowane dwie kamienice dlatego obecnie mamy dwa adresy dla jednego budynku (ul. Wierzbowa 11 i Senatorska 27) –patrz punkt 12 (historia obiektu). - Adres ul. Wierzbowa był często zastępowany adresem pl. Teatralny 11. - Budynek posiada wiele nazw historycznych pochodzących od nazwisk kolejnych właścicieli. Petiscusa (pol. Petyskusa), Neprosa. - Budynek obecnie stanowi jedną własność i użytkową całość razem z budynkiem przy ul. Wierzbowej 9 (kamienica Dmuszewskiego). 	

22. Stan zachowania

Budynek spalony w 1944 r., odbudowany w latach 1946-1951; z dawnego budynku zachowały się: częściowo stropy nad kondygnacją piwnic oraz najprawdopodobniej w części strop nad kondygnacją parteru, pomieszczenia klatek schodowych wraz z żeliwnymi, prefabrykowanymi elementami konstrukcyjnymi biegów, spoczników, stopni oraz balustrad., zachowały się także wszystkie ściany konstrukcyjne wewnętrzne i zewnętrzne. Pod koniec lat 90. XX w. we wschodniej części budynku przy klatce schodowej wykonano szyb windy do obsługi kondygnacji parteru, I-III piętra, kondygnacja poddasza została przebudowana i zaadaptowana do funkcji biurowych, wybudowano lekkie ściany działowe i wykonano nowe warstwy podłogowe, wstawiono okna połaciowe doświetlające pomieszczenia poddasza; dwie klatki schodowe zostały podwyższone o jedno piętro, z wtórnie wykonanymi na wzór żeliwnymi elementami konstrukcyjnymi biegów między kondygnacją II piętra i poddasza. Wtórnymi żeliwnymi elementami zdobień uzupełniono braki lub uszkodzone elementy w oryginalnej części biegów klatki schodowej, przez co w chwili obecnej utrudnione jest rozpoznanie oryginalnych zachowanych żeliwnych elementów wystroju. Wykonano także wiele mniejszych prac adaptacyjnych dla pomieszczeń usługowych (restauracyjnych) w lokalach od strony ul. Wierzbowej i Senatorskiej, prace te obejmowały między innymi budowę antresol, budowę lub przebudowę biegów schodowych łączących kondygnację piwnicy i parteru.

Stan zachowania obiektu ogólnie dobry. Ściany fundamentowe - dostateczny/dobry; ściany zewnętrzne – dobry; stropy i ściany wewnętrzne – dobry; pokrycie tynkarskie elewacji – dostateczny/dobry; konstrukcja dachu – dobry; pokrycie dachu – dobry; stolarka okienna i drzwiowa – dobry; instalacje – dobry.

23. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Należy wykonać remont pomieszczeń w kondygnacji piwnicy po stronie południowo-wschodniej oraz remont elewacji frontowej od strony ul. Wierzbowej i Senatorskiej.

24. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona, nazwiska wypełniających)

25. Opracował(a):

tekst: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

grudzień 2019 r.

plany, rysunki: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

fotografie: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Załączniki

Liczba załączonych wkładek: 25

Załączniki nr:

1–2 opis, historia obiektu,

3–5 mat. kartograficzne,

6–15, 17 fotografie archiwalne, materiały

ikonograficzne, rzuty parteru i I piętra,

16, 18–24 fotografie współczesne,

25 rysunki schodów

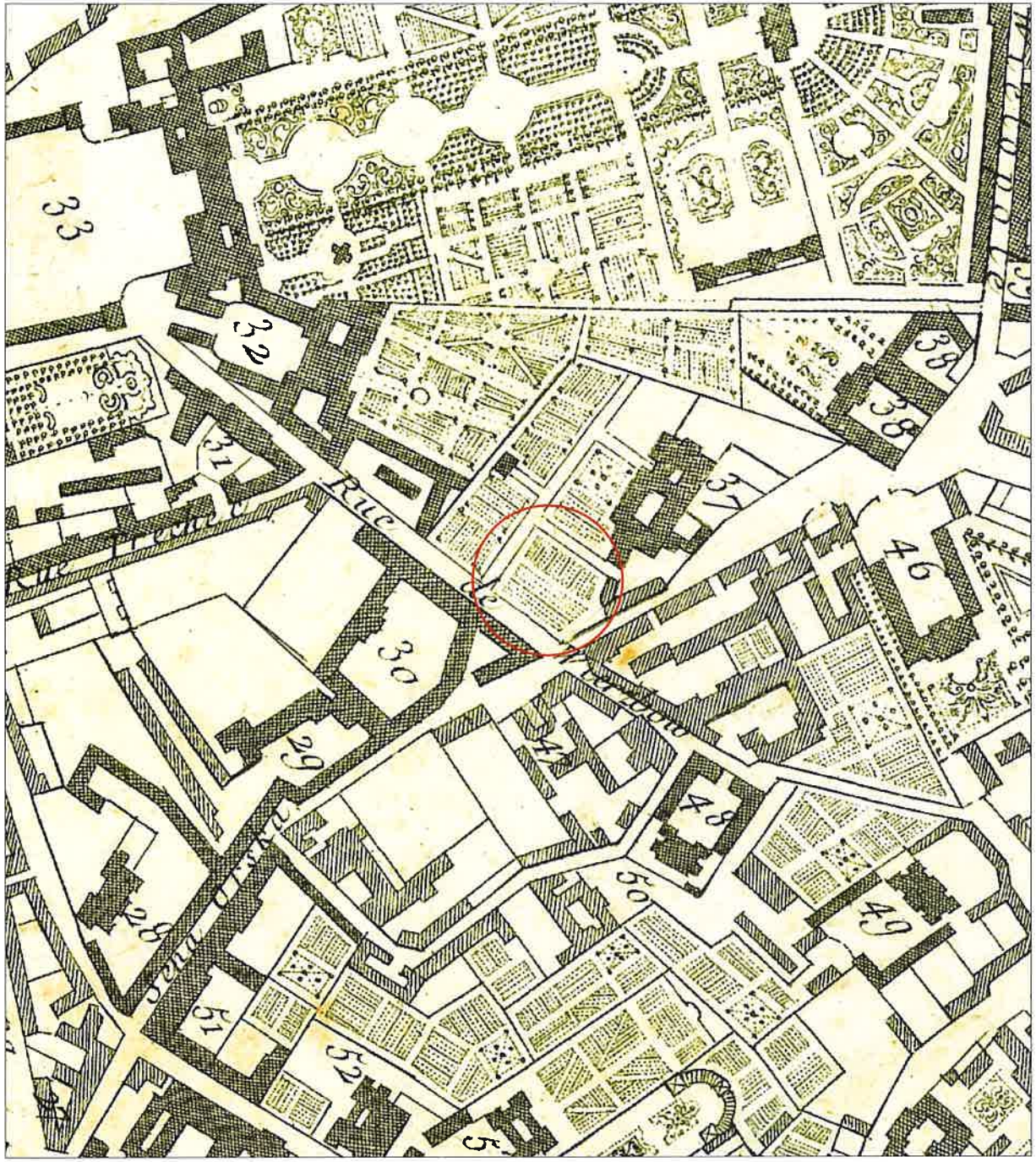
1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 12, autorzy, historia, określenie stylu; cd. pkt. 11, materiały ikonograficzne
----------------------------	--	--

cd. pkt. 12 (autorzy, historia, określenie stylu)

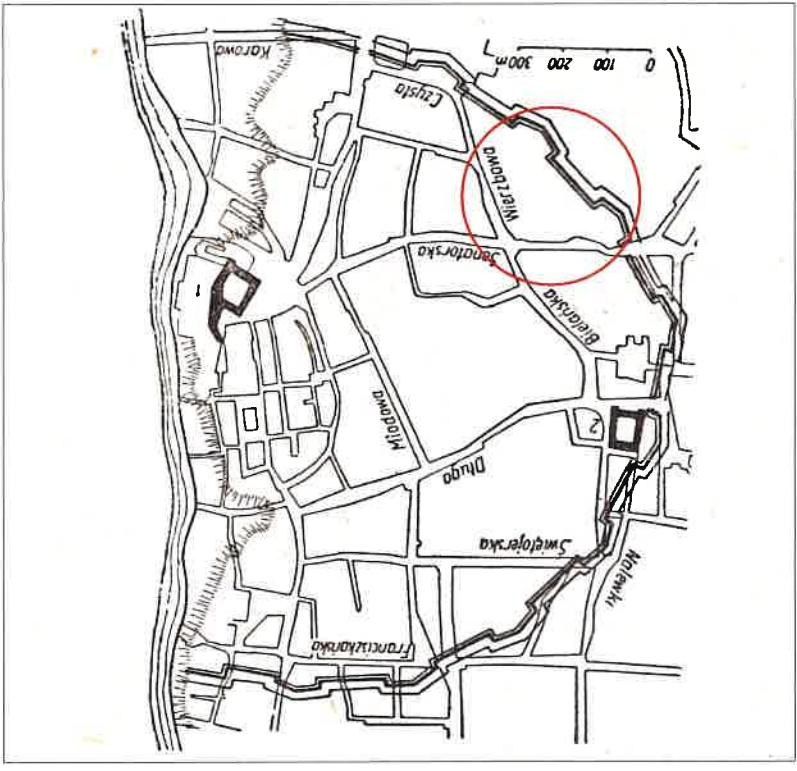
Pierwotnie rozróżniano dwie stykające się ze sobą kamienice, później ze względu na ich podobieństwo zaczęto traktować jak jeden budynek. Najprawdopodobniej Aigner tworząc klasycystyczną fasadę kamienicy od strony ulicy Wierzbowej wzorował się na pawilonach koszar żoliborskich, zaprojektowanych i wzniesionych 30 lat wcześniej przez architekta Stanisława Zawadzkiego. Równolegle, przy ulicy Wierzbowej, po południowej stronie, na przylegającej działce została wzniesiona w 1820 r. 2-piętrowa kamienica dochodowa na zlecenie Ludwika Adama Dmuszewskiego, aktora, dyrektora Teatru Narodowego. Do czasów wybuchu Powstania Listopadowego w 1830 r. układ przestrzenny wokół Teatru Wielkiego został w pełni ukształtowany i nie został zmieniony przez następne 110 lat. Architekci epoki klasycyzmu CH. P. Aigner i A. Corazzi są autorami projektów budowy lub przebudowy dużej części budynków które otaczają Plac Marywilski, po 1840 r. nazwany Teatralnym. **Kamienica Petiscusa miała różnych właścicieli przez cały wiek XIX. Rok po oddaniu kamienicy do użytku, we wrześniu 1822 r. umiera właściciel i zleceniodawca Ch. H. Petiscus, po którym budynek należał do jego zięcia Wilhelma Brunweya. Od 1870 r. właścicielem kamienicy jest Edward Nepros, którego ojciec August Karol Nepros zakupił ją z posagu swojej żony od spadkobierców Wilhelma Brunweya.** W 1892 r. Klementyna Neprosowa zakupiła firmę „Fryderyk Puls” -pierwszą wytwórnę mydła toaletowego, perfum i innych kosmetyków, powstała w 1852 r. W latach 1878-1944 r. sklep firmowy i główny magazyn firmy „Fryderyk Puls” znajdował się w kamienicy przy Wierzbowej 11. Z dostępnych materiałów możemy się dowiedzieć że w budynku że wcześniej w kamienicy przypuszczalnie od 1836 r. funkcjonował renomowany zakład litograficzny o profilu artystycznym prowadzony do 1841 r. przez Walentego Bułakowskiego – pracującego w Litografii Polowej - litografii Kwatermistrzostwa Generalnego. Wspólnikiem Bułakowskiego był Józef Herkner – starszy grawer Mennicy Warszawskiej, od 1841 r. właściciel zakładu. Zakład ten był najprawdopodobniej prowadzony w budynku przy Senatorskiej do lat 90. XIX w. Od 1900 r. zbiory swoje prezentowało Muzeum Sztuk Pięknych w Warszawie – późniejsze (od 1916 r.) Muzeum Narodowe. W 1910 r. na sąsiadującej parceli, po zachodniej stronie kamienicy wzniesiono budynek Pasażu Luxenburga, z głównym wejściem od strony ul. Senatorskiej. Kamienica dotrwała bez większych zmian i przebudów do czasu wybuchu II wojny światowej pełniąc funkcję mieszkalno-handlowo-usługową. **W czasie kampanii wrześniowej we wrześniu 1939 r. został uszkodzony niewielki fragment dachu kamienicy na styku z posesją przy ul. Wierzbowej 9.** Podczas okupacji niemieckiej przy budynku odbyły się dwie egzekucje, 12 listopada 1943 r. rozstrzelano 3 mężczyzn, a 11 grudnia 1943 r. rozstrzelano grupę Polaków, których liczba nie została ustalona. Wydarzenia te są upamiętnione dwoma tablicami Tchorka znajdującymi się na elewacji budynku od strony frontu i podwórza.

Kamienica Petiscusa przetrwała w dobrym stanie do 1944 r., została spalona najprawdopodobniej pod koniec Powstania Warszawskiego we wrześniu lub po Powstaniu w okresie październik-grudzień 1944 r. W wyniku spalenia kamienicy zostały zniszczone całkowicie w części frontowej i oficynach dach, oraz drewniane stropy większości kondygnacji. Pomimo celowego podpalenia i pożaru zachowały się częściowo sklepienie stropy nad kondygnacją piwnic oraz stropy odcinkowe nad kondygnacją parteru w części frontowej. Zachowały się także żeliwne oryginalne schody, w dwóch znajdujących się od podwórza klatkach schodowych, po wschodniej i zachodniej stronie budynku. Pod koniec II wojny światowej nadzór nad odbudową kamienicy przejęło Biuro Odbudowy Stolicy (BOS). Prywatni przedwojenni współwłaściciele kamienicy, posiadający mieszkania oraz sklepy w parterze, chcieli przystąpić do szybkiej odbudowy budynku. Odbudowa nie była jednak możliwa bez sporządzenia kompletnego i zatwierdzonego projektu odbudowy. Samowolne prace budowlane prowadzone w latach 1946-1948 zostały wstrzymane. Dodatkowo w kwietniu 1947 r. zawałił się fragment ryzalitu z gzymsem elewacji frontowej od strony ul. Wierzbowej. Wybudowano w maju-czerwcu 1947 r. płot zabezpieczający przechodniów, wzdłuż elewacji na chodniku u zbiegu ulic Wierzbowej i Senatorskiej. Pierwszy, powojenny projekt odbudowy budynku powstał w Biurze projektów i Studiów w Zakładzie Osiedli Robotniczych (ZOR) dopiero jesienią 1948 r. i zakładał on odbudowę budynku frontowego w oryginalnym kształcie i wyburzenie wszystkich oficyn po południowej stronie parceli. W maju 1949 r. sporządzono projekt rozbudowy budynku o dwa skrajne ryzalitu: od strony wschodniej -od ul. Wierzbowej i od strony zachodniej -od ul. Senatorskiej i ul. Canaletta. **W czerwcu 1950 r. zatwierdzono ostateczny projekt odbudowy budynku ze skrajnymi ryzalitami, oficyną mieszkaniową z kotłownią i koksownią w piwnicy oraz połączeniem z przesuniętą w planie i odbudowaną od podstaw kamienicą przy ul. Wierzbowej 9.** Wszystkie prace związane z odbudową połączonych kamienic przy ul. Wierzbowej 9 i 11 oraz ul. Senatorskiej 27 zakończono w pod koniec 1951 r. W budynku tym znalazł swoją siedzibę Zakład Osiedli Robotniczych, później Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Ogólnego w Warszawie. . W 1965 roku budynek został wpisany do rejestru zabytków pod numerem A-522. Od końca lat 90. XX w. prowadzono prace adaptacyjne pomieszczeń poddasza do funkcji biurowych, wykonano okna połaciowe, wykonano szyb windy oraz podwyższono dwie klatki schodowe poprzez dobudowane dwóch biegów ze spocznikiem pomiędzy kondygnacjami II piętra i poddasza (III p.). Obecnie właścicielem obiektu jest Dalmor S.A.

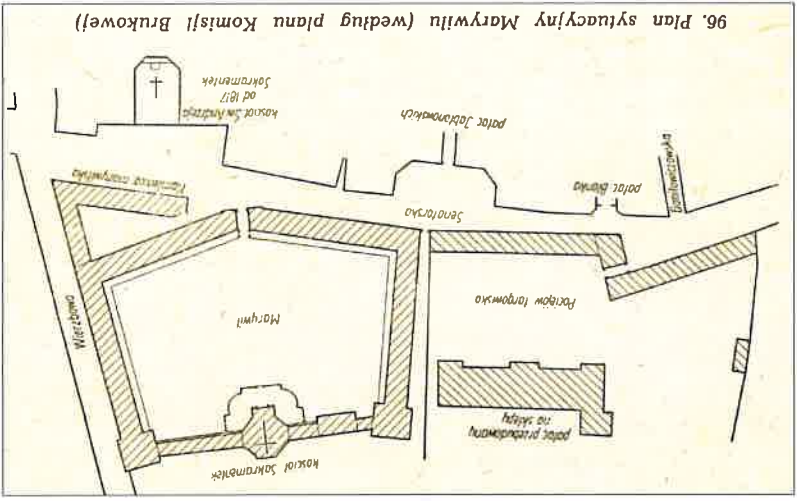
Fragment planu Warszawy La Rouge'a z 1768 r. Czerwonym okręgiem zaznaczone miejsce gdzie w 1822 r. powstanie kamienica (źródło: <http://mapa.um.warszawa.pl/>).

Plan Wątków Zygmuntońskich z lat 1621–1624, (źródło ilustracji: Warszawa, Eugeniusz Szwankowski, Warszawa PWT, 1952).

Plan sytuacyjny Marywili, na podstawie planu z 1840 r. (źródło ilustracji: Warszawa, Eugeniusz Szwankowski, Warszawa PWT, 1952).

1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 13, opis; cd. pkt. 11, materiały ikonograficzne
----------------------------	--	---

cd. pkt. 13 opis (sytuacja, materiał, konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze)

wtórnie pokryta wykładziną dywanową, w pomieszczeniach sanitarnych i socjalnych gres lub wykładzina pcw.

DRZWI: 4 wrota bramowe, o wymiarach 300×450 cm, spawane, stalowe, 2-skrzydłowe, z łukowym naświetlem; 7 drzwi, o wymiarach 195×420 cm, częściowo wtórnych, drewnianych, zespolonych, 2-dzielnych, otwieralnych, z łukowym naświetlem; 2 drzwi, o wymiarach 240×420 cm, częściowo wtórnych, drewnianych, zespolonych, 3-dzielnych, otwieralnych, z łukowym naświetlem; 12 drzwi, o różnych wymiarach, stalowych płytowych lub drewnianych ramowo-płycinowych, oryginalnych lub wtórnych, 1- lub 2-skrzydłowych; ponad 60 drzwi wewnętrznych o różnych wymiarach, oryginalnych lub wtórnych, drewnianych płytowych lub ramowo-płycinowych, 1- lub 2-skrzydłowych.

OKNA: 23 okna wystawowe, o wymiarach 195×420 cm, częściowo wtórne, drewniane, zespolone, 2-dzielne, otwieralne, z łukowym naświetlem; 29 okien o wymiarach 130×150 cm, wtórnych, z pcw, zespolonych, 2-dzielnych, 2-skrzydłowych, 6 kwaterowych; 12 okien o wymiarach 130×130 cm, wtórnych, z pcw, zespolonych, 2-dzielnych, 2-skrzydłowych, 4 kwaterowych; 6 okien balkonowych o wymiarach 127×340 cm, wtórnych, z pcw, zespolonych, 2-dzielnych, 2-skrzydłowych, 10 kwaterowych, w tym 8 kwater szklonych; 49 okien o wymiarach 127×245 cm, wtórnych, z pcw, zespolonych, 2-dzielnych, 2-skrzydłowych, 8 kwaterowych; 55 okien o wymiarach 127×183 cm, wtórnych, z pcw, zespolonych, 2-dzielnych, 2-skrzydłowych, 6 kwaterowych; 88 okien o wymiarach 70×130 cm, wtórnych, drewnianych, zespolonych, połaciowych, otwieralnych.

PLAN: podłużny, złożony z dwóch wydłużonych prostokątów, 2-traktowych połączonych ze sobą pod kątem około 130 stopni, z ryzalitem w miejscu połączenia, z dwoma ryzalitami na zakończeniu budynku po stronie południowo-wschodniej oraz północno-zachodniej, z dwoma półokrągłymi, niewielkimi ryzalitami mieszczącymi klatki schodowe, z przejazdami bramowymi zlokalizowanymi przy nich; od strony południowej główna część budynku połączona z oficyną 2-traktową prostokątną oficyną łącznikiem z klatką schodową.

BRYŁA: zwarta, podłużna, 3-częściowa, 3-kondygnacyjna, nakryta 2-spadowym dachem, dwie podłużne części budynku połączone ze sobą pod kątem około 130 stopni, trzecia, niewielka bryła mieszcząca oficynę po stronie południowej (podwórza).

ELEWACJE: Elewacja północna (frontowa): 19 osiowa, 3-kondygnacyjna, z 5-osiowym ryzalitem w osiach od 8 do 12, z przejazdem bramnym w 10 osi, balkonem w kondygnacji I piętra, pilastrami (półkolumnami) zwieńczonymi powyżej kondygnacji II piętra belkowaniem z prostym architrawem, ząbkowaniem oraz gzymsem wieńczącym wspartym na wolutowych konsolach, powyżej trójkątnej gładki tympanon z okrągłym otworem okiennym w otoku wieńca; dwa 1-osiowe ryzalidy w osiach skrajnych (1 i 19), z wnękami w kondygnacji I i II piętra ujętymi w dwie kolumny kompozytowe, balkonami w kondygnacji I piętra, zwieńczonymi belkowaniem i gzymsem oraz prostą attyką; w kondygnacji parteru elewacja boniowana z łukowo zakończonymi otworami witrynowymi – drzwiami lub okiennymi; otwory okienne w kondygnacji I piętra z

obramieniami oraz poziomym naczółkiem wspartym na dwóch konsolach, po za ryzalitami elewacja w kondygnacji I i II piętra zdobiona pomiędzy oknami płaskimi pilastrami z głowicami kompozytowymi, z belkowaniem i gzymsem wieńczącym, powyżej połać dachowa.

Elewacja północno-zachodnia: 12-osiowa, 3-kondygnacyjna, z 1-osiowym ryzalitem w skrajnej zachodniej osi, z wnęką w kondygnacji I i II piętra ujętą w dwie kolumny kompozytowe, balkonem w kondygnacji I piętra, ryzalit zwieńczony belkowaniem i gzymsem oraz prostą attyką; pozostała część elewacji w kondygnacji parteru boniowana z łukowo zakończonymi otworami witrynowymi – drzwiami lub okiennymi, w 6 osi od strony wschodniej przejazd bramowy, powyżej wszystkie otwory okienne w kondygnacji I piętra z obramieniami oraz poziomym naczółkiem wspartym na dwóch konsolach, elewacja w kondygnacji I i II piętra zdobiona pomiędzy oknami płaskimi pilastrami z głowicami kompozytowymi, z belkowaniem i gzymsem wieńczącym, powyżej połać dachowa.

Elewacja południowo-zachodnia: 3-osiowa, 3-kondygnacyjna w kondygnacji parteru boniowana z łukowo zakończonymi otworami witrynowymi – drzwiami lub okiennymi, powyżej otwory okienne w kondygnacji I piętra z obramieniami oraz poziomym naczółkiem wspartym na dwóch konsolach, na zwieńczeniu elewacji belkowanie i gzymś wieńczący oraz prosta attyka.

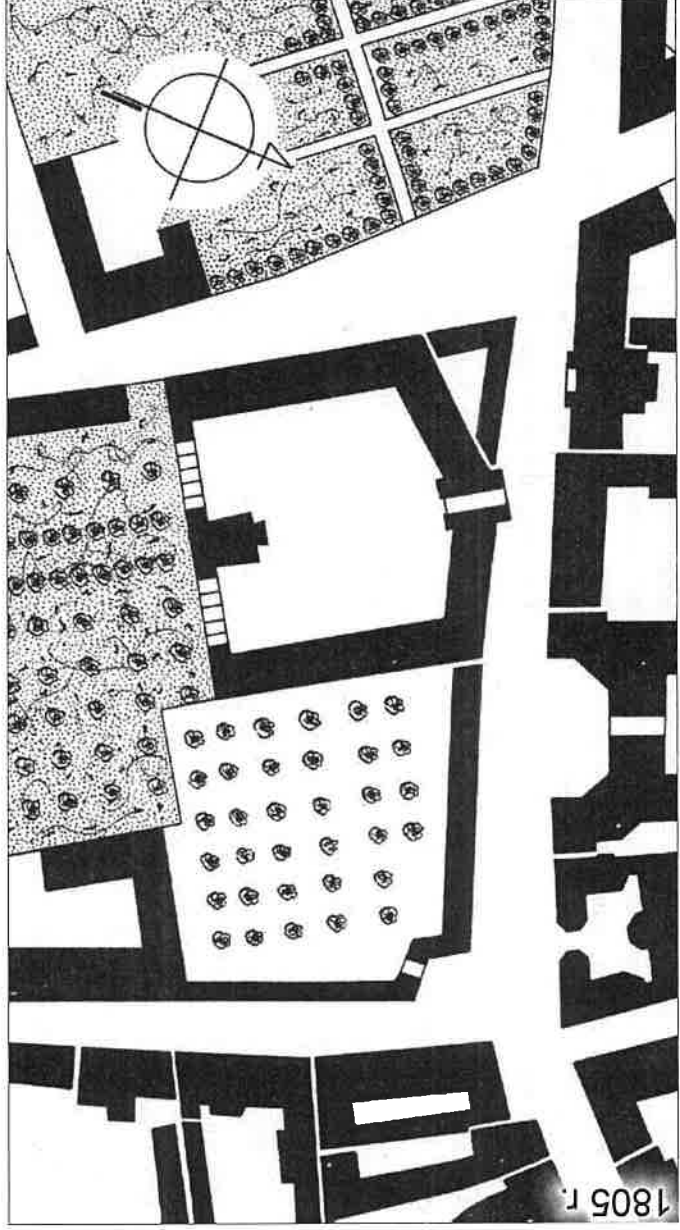
Elewacja południowo-wschodnia: 12-osiowa, 3-kondygnacyjna, z 1-osiowym ryzalitem w skrajnej zachodniej osi, ryzalit zwieńczony belkowaniem, gzymsem oraz prostą attyką; z 1-osiowym półokrągłym w planie ryzalitem mieszczącym klatkę schodową w 8 osi od strony wschodniej, w 7 osi przejazd bramowy; elewacja w kondygnacji parteru boniowana, powyżej wszystkie otwory okienne w kondygnacji I piętra z obramieniami oraz poziomym naczółkiem wspartym na dwóch konsolach; na zwieńczeniu elewacji belkowanie, gzymś wieńczący, powyżej połać dachowa.

Elewacja południowa: 13-osiowa, 3-kondygnacyjna, z 1-osiowym ryzalitem w skrajnej wschodniej osi, ryzalit zwieńczony belkowaniem, gzymsem; z 1-osiowym półokrągłym w planie ryzalitem mieszczącym klatkę schodową w 4 osi od strony zachodniej, w 5 osi przejazd bramowy; elewacja w kondygnacji parteru boniowana, powyżej wszystkie otwory okienne w kondygnacji I piętra z obramieniami oraz poziomym naczółkiem wspartym na dwóch konsolach; na zwieńczeniu elewacji belkowanie, gzymś wieńczący, powyżej połać dachowa.

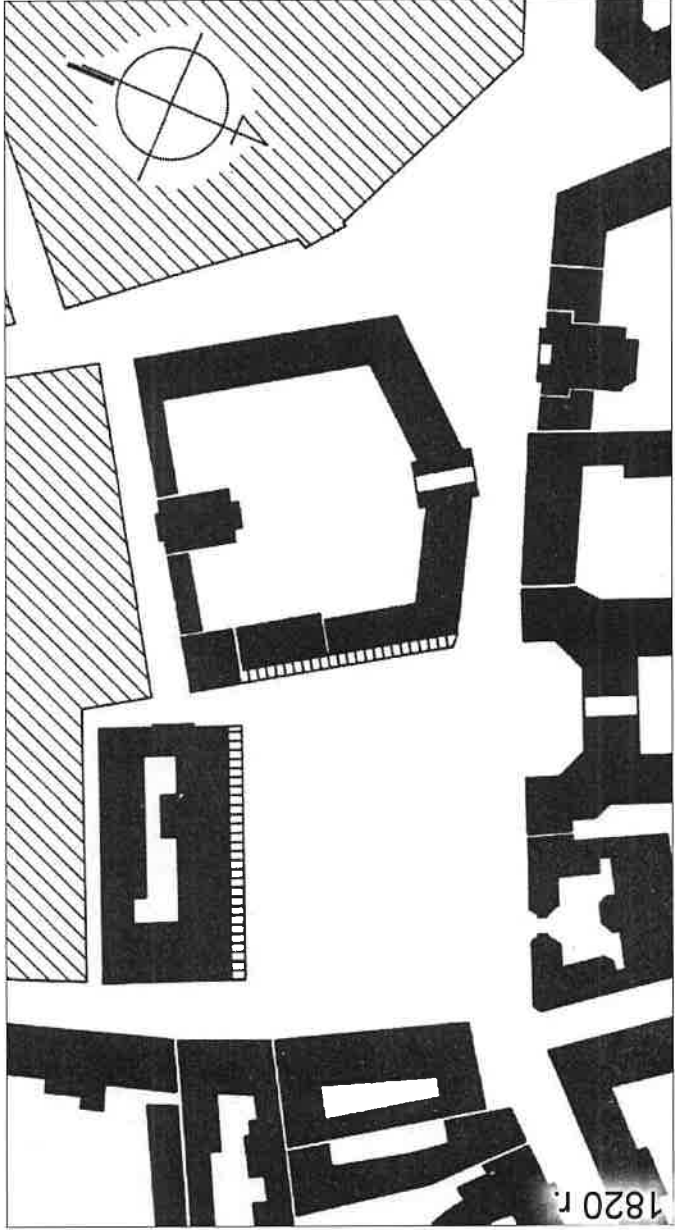
Elewacje oficyny: 3-kondygnacyjne, boniowane w kondygnacji parteru, z gzymsem okalającym powyżej kondygnacji I piętra, otwory okienne w kondygnacji II piętra z obramieniami oraz poziomym naczółkiem wspartym na dwóch konsolach, elewacje zakończone belkowaniem, gzymsem wieńczącym, powyżej połać dachowa; elewacje wschodnia i zachodnia 3-osiowe, południowa 4-osiowa, łącznik oficyny po stronie wschodniej i zachodniej 2-osiowy.

WNĘTRZE: w większości zachowany układ pomieszczeń po powojennej odbudowie budynku, kondygnacja poddasza została przebudowana przez wybudowanie lekkich ścian działowych i zaadaptowana do funkcji biurowych, wtórnie przy klatce schodowej we wschodniej części budynku wykonano szyb windy do obsługi kondygnacji parteru, I-III piętra; przebudowano i zaadaptowano na nowe cele, dawne pomieszczenia kotłowni znajdujące się w kondygnacji piwnic w oficynie od strony południowej.

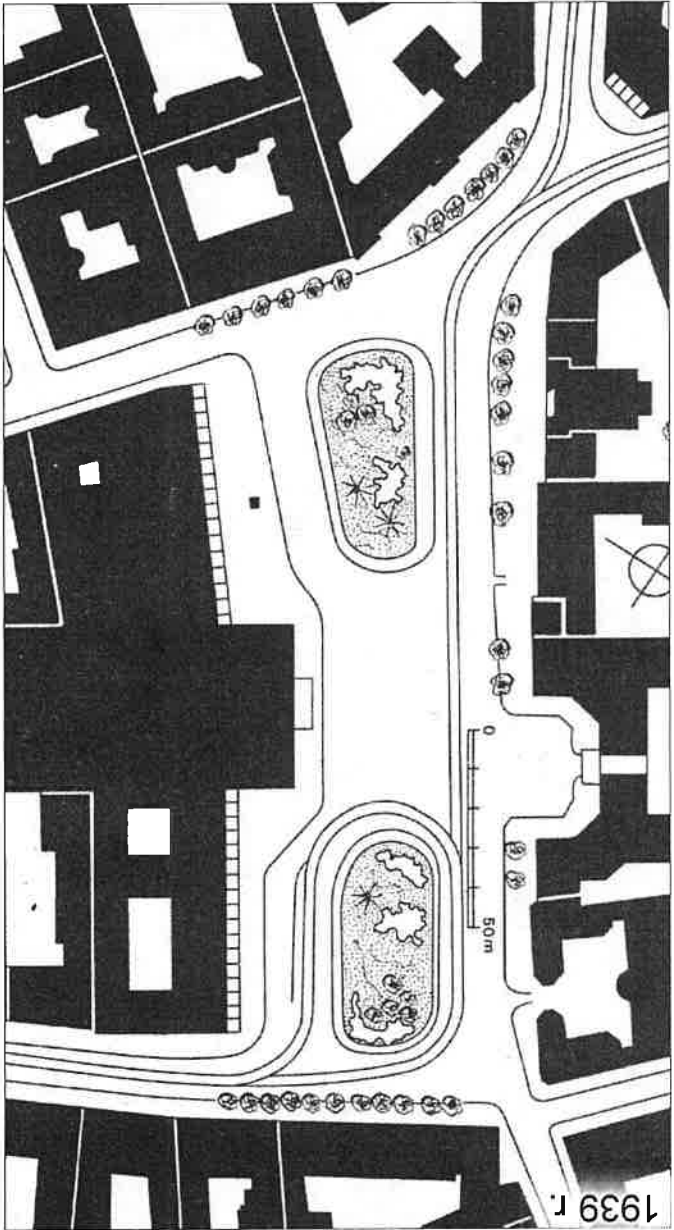
INSTALACJE: wszystkie instalacje wtórne, w tym: c.o. wod-kan. Elektryczna i teletechniczna.

Fragment ul. Senatorskiej i tereny przyszłego pl. Teatralnego z targowiskiem Poczajów. Stan ok. 1805 r. (źródło ilustracji: Siedem placów Warszawy, Zygmunt Stępiński. Warszawa PWN, 1988).

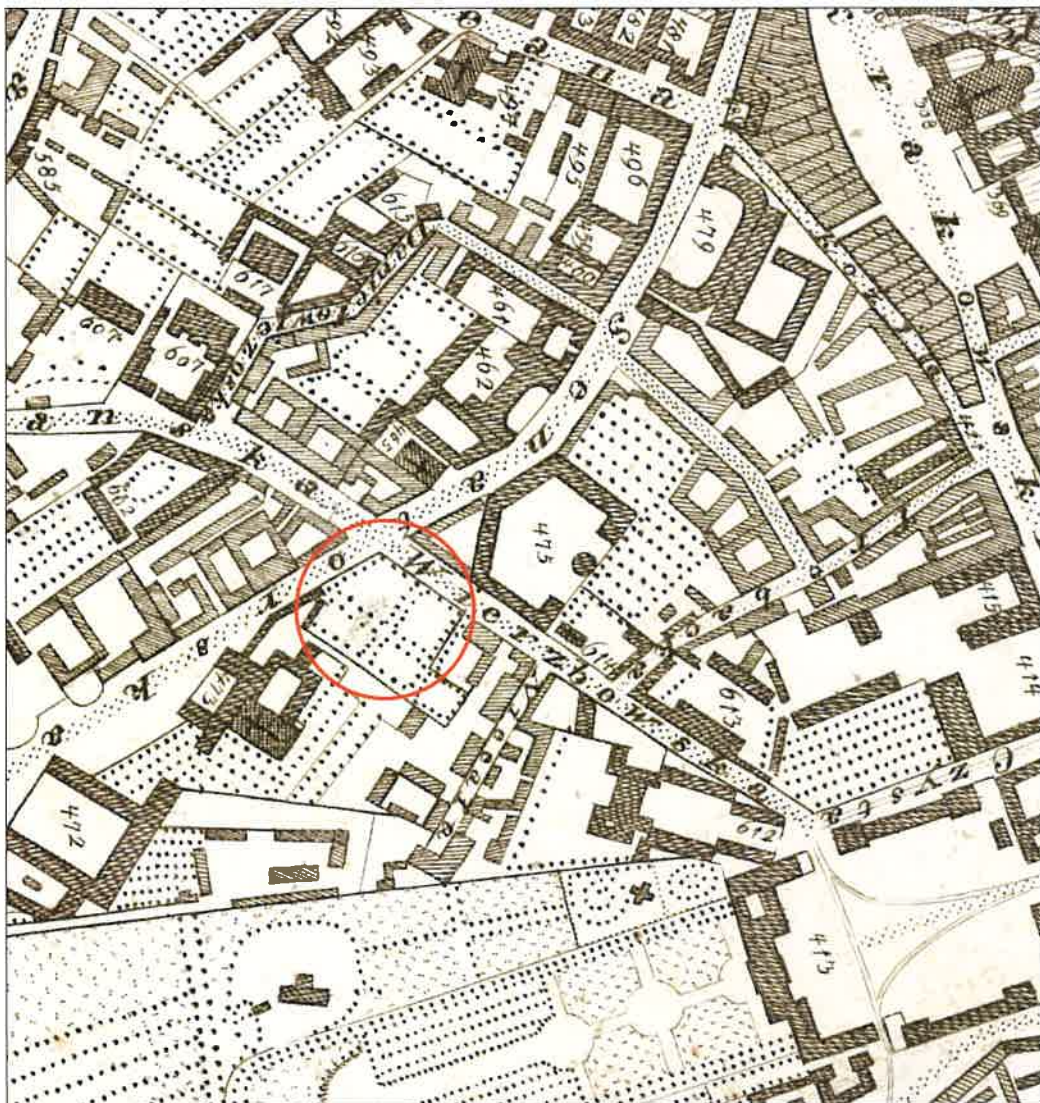

Pl. Marywiłski na terenach targowiska Poczajów, po południowej stronie—dom Pod Kolumnami wg. projektu P. Aignera, po zachodniej stronie—przebudowany Marywil z wieżą wg. projektu P. Aignera. Stan ok. 1820 r. (źródło ilustracji: Siedem placów Warszawy, Zygmunt Stępiński. Warszawa PWN, 1988).

Pl. Teatralny. Stan ok. 1939 r. (źródło ilustracji: Siedem placów Warszawy, Zygmunt Stępiński. Warszawa PWN, 1988).

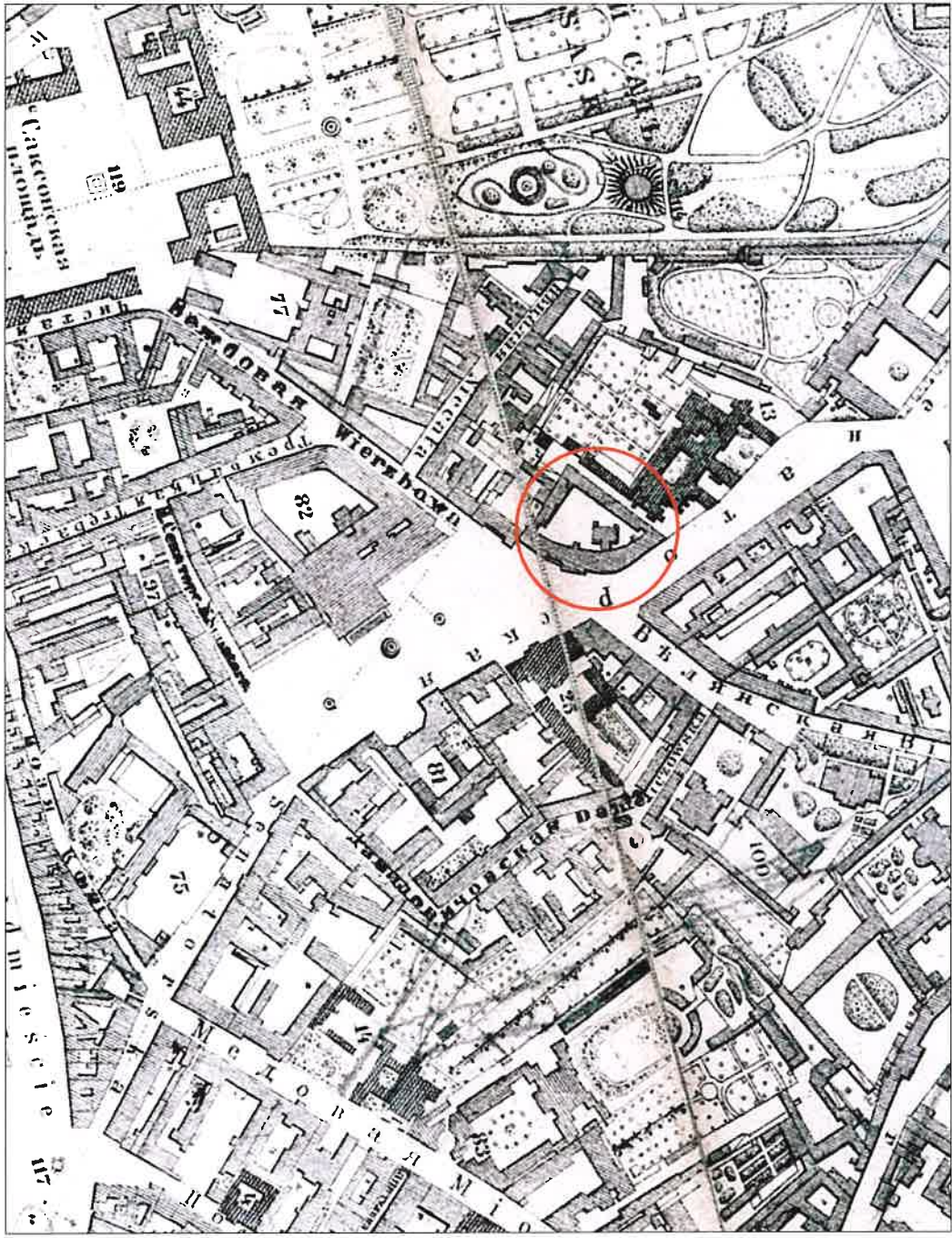
1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 11, materiały ikonograficzne
----------------------------	--	---

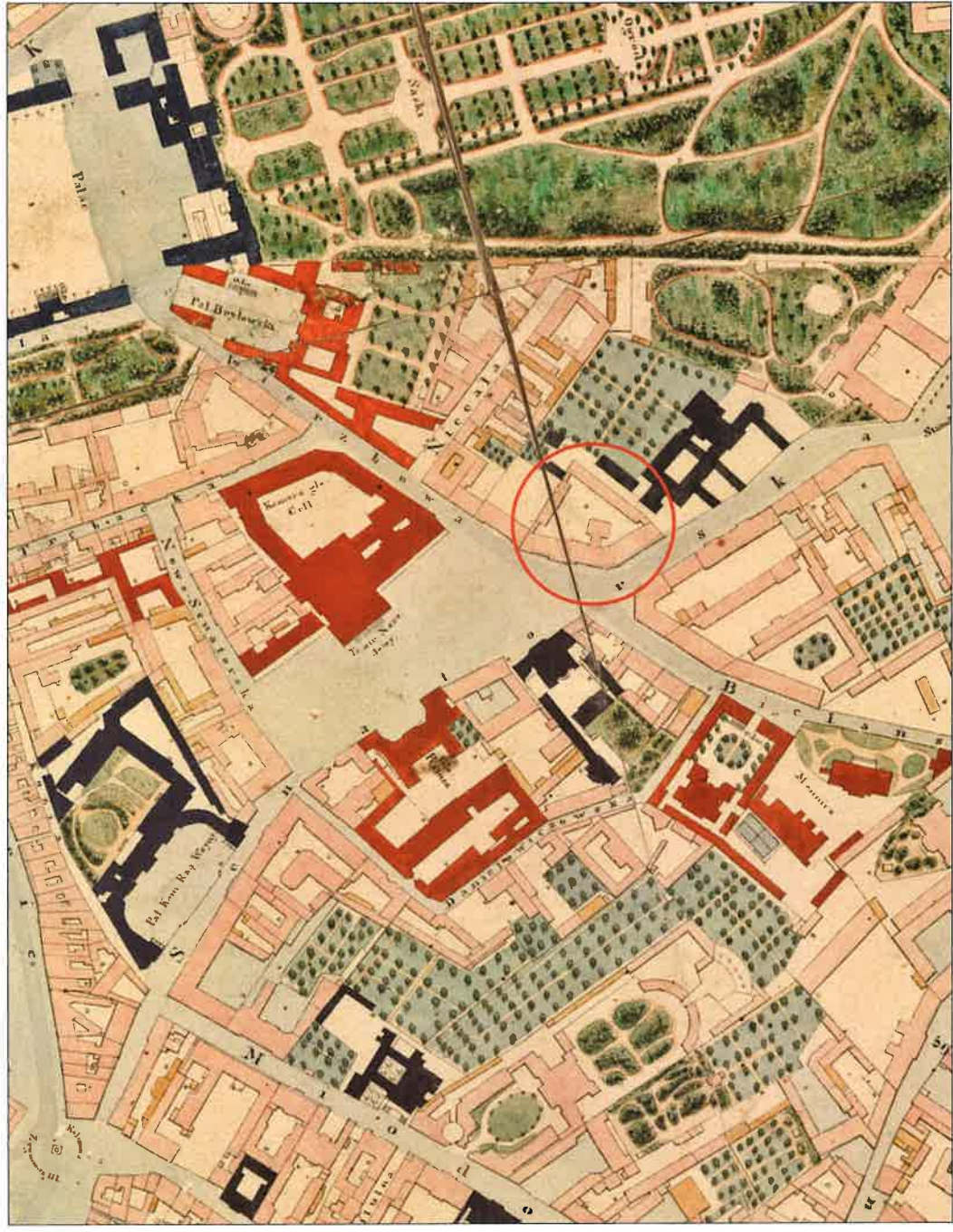
Fragment pruskiego planu Warszawy z 1808 r. Czerwonym okręgiem zaznaczone miejsce gdzie w 1822 r. powstanie kamienica, naprzeciwko, po wschodniej stronie ul. Wierzbowej widoczne zabudowania Marywili. Plan von der Stadt Warschau, opracowany w Dreźnie, 1808 -1809 r. (źródło: plan ze zbiorów Archiwum Państwowego w Warszawie).

Fragment planu z 1822 r. Czerwonym okręgiem zaznaczone położenie kamienicy u zbiegu ulic Senatorskiej i Wierzbowej, po północno-wschodniej stronie widoczne zabudowania Marywili oraz nowo powstały plac Marywili - późniejszy Teatralny. Plan Miasta Stołecznego Warszawy autorstwa Aleksandra Zakrzewskiego, Korpus Inżynierów Wojskowych, 1822 r. (źródło: plan ze zbiorów Biblioteki Narodowej).

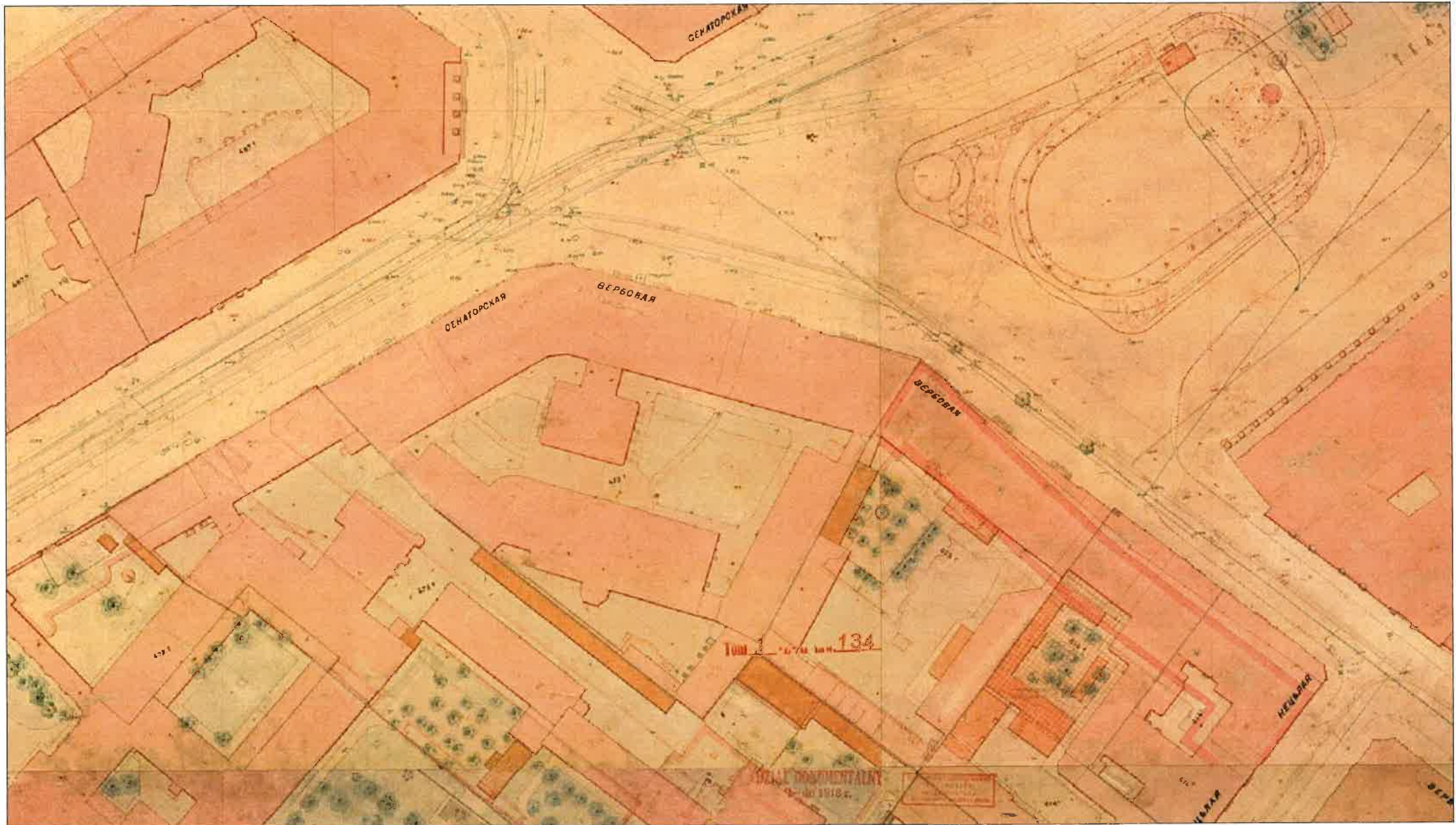

Fragment planu Warszawy z 1867 r. Czerwonym okręgiem zaznaczone położenie kamienicy przy placu Teatralnym. (źródło: plan ze zbiorów Mazowieckiej Biblioteki Cyfrowej <http://mbc.cyfrowamazowsze.pl>)

Fragment planu Warszawy z 1829 r. Czerwonym okręgiem zaznaczone położenie kamienicy przy nowo powstałym placu Teatralnym. Plan von der Stadt Warschau, Korpus Inżynierów Wojskowych, 1829 r. (źródło: plan ze zbiorów Archiwum Państwowego w Warszawie).

1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 11, materiały ikonograficzne
----------------------------	--	---

Fragment planu Lindleya 1891-1908. Widoczne wtórnie rozbudowane oficyny kamienicy oraz zaznaczone na działkach sąsiadujących późniejsze zmiany zabudowy. (źródło: <http://mapa.um.warszawa.pl>)

1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 11, materiały ikonograficzne
----------------------------	--	---

Fragment fotoplanu Warszawy z 2019 r. (źródło: <http://mapa.um.warszawa.pl>)

Ukośne zdjęcie budynku z 2019 r., widok w kierunku zachodnim (źródło: <http://ukosne.um.warszawa.pl>).

Ukośne zdjęcie budynku z 2019 r., widok w kierunku północnym (źródło: <http://ukosne.um.warszawa.pl>).

Ukośne zdjęcie budynku z 2019 r., widok w kierunku południowym (źródło: <http://ukosne.um.warszawa.pl>).

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, materiały ikonograficzne

Akwarela Zygmunta Vogla, widok pałacu księcia Jabłonowskiego po 1785 r., w tle widać fragment Marywilu (źródło: ze zbiorów Muzeum Narodowego <http://cyfrowe.mnw.art.pl>)

Plac Teatralny, obraz olejny Marcina Zaleskiego z 1838 r., w głębi widać kamienicę Petiscusa (źródło: ze zbiorów Muzeum Warszawy, źródło zdjęcia: <http://commons.wikimedia.org>)

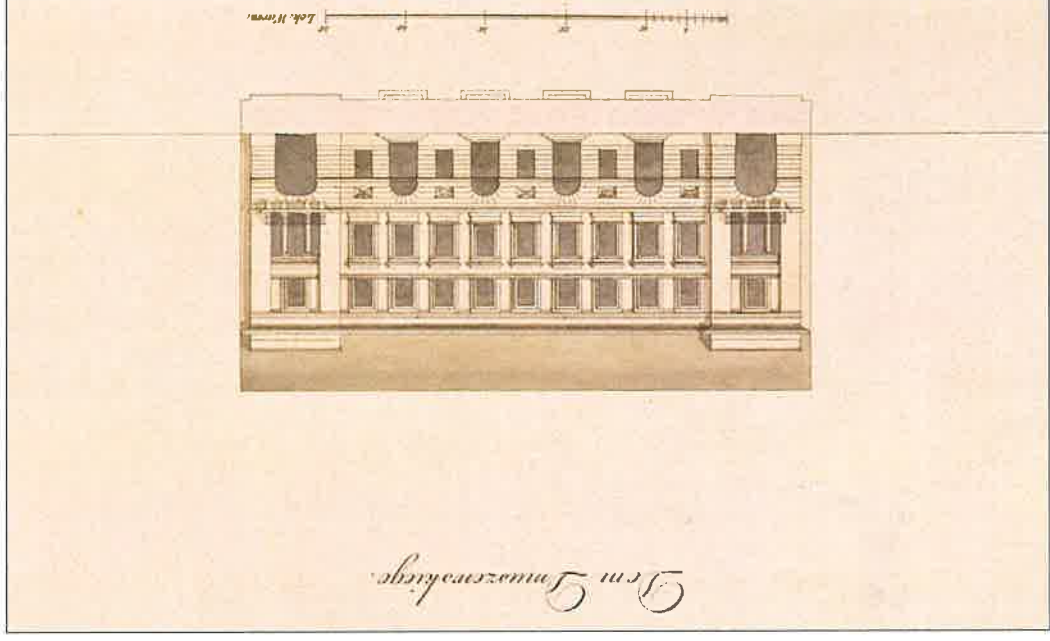

Plac Teatralny, litografia Maurycyego Scholtza, lata 50. XIX w. (Przestrzeń publiczna Warszawy w pierwszej połowie XIX w. Aleksander Łupienko, źródło zdjęcia: <http://rcin.org.pl>)

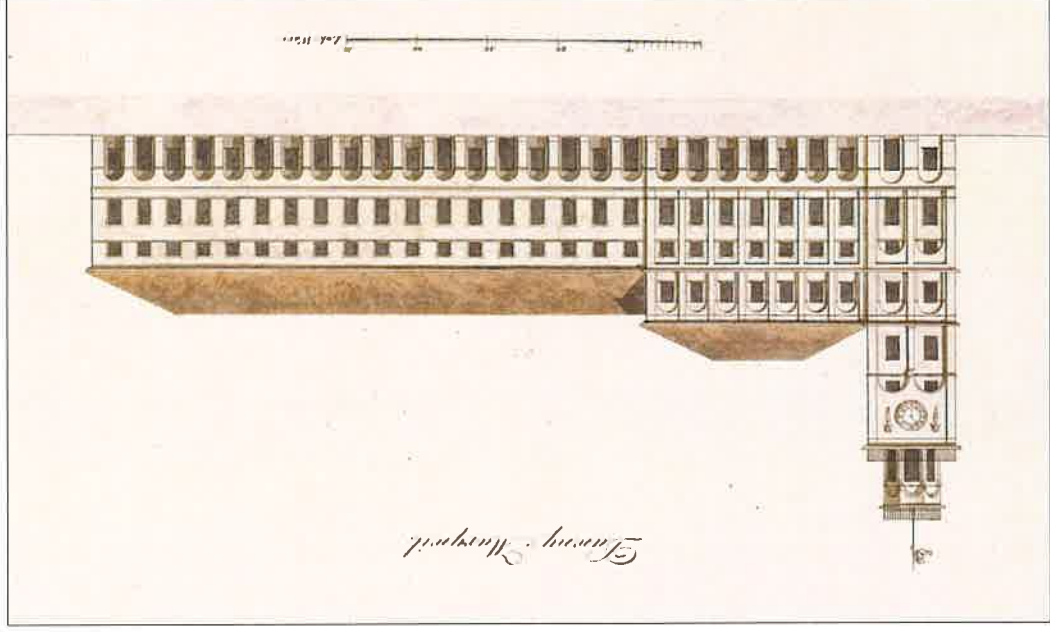

Teatr Wielki, litografia Maurycyego Scholtza, lata 40. XIX w. (źródło zdjęcia: <http://commons.wikimedia.org>)

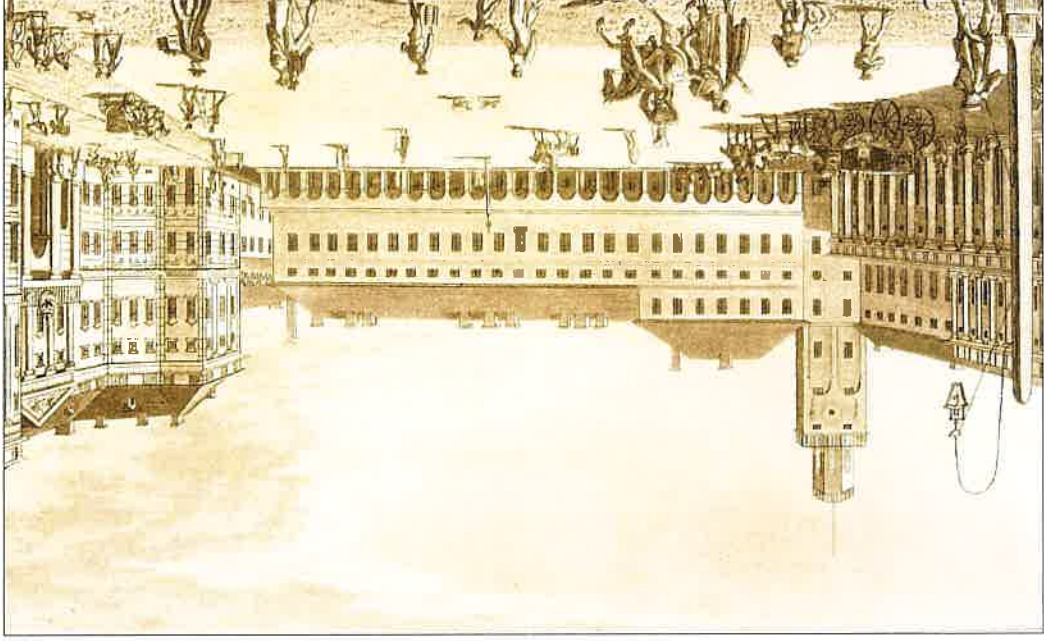
Elewacja kamienicy Dmuszewskiego (ul. Wierzbowa 9), litografia, Leonard Schmidtner, 1837 r. (źródło: ze zbiorów Muzeum Narodowego <http://cyfrowe.mnw.art.pl>)

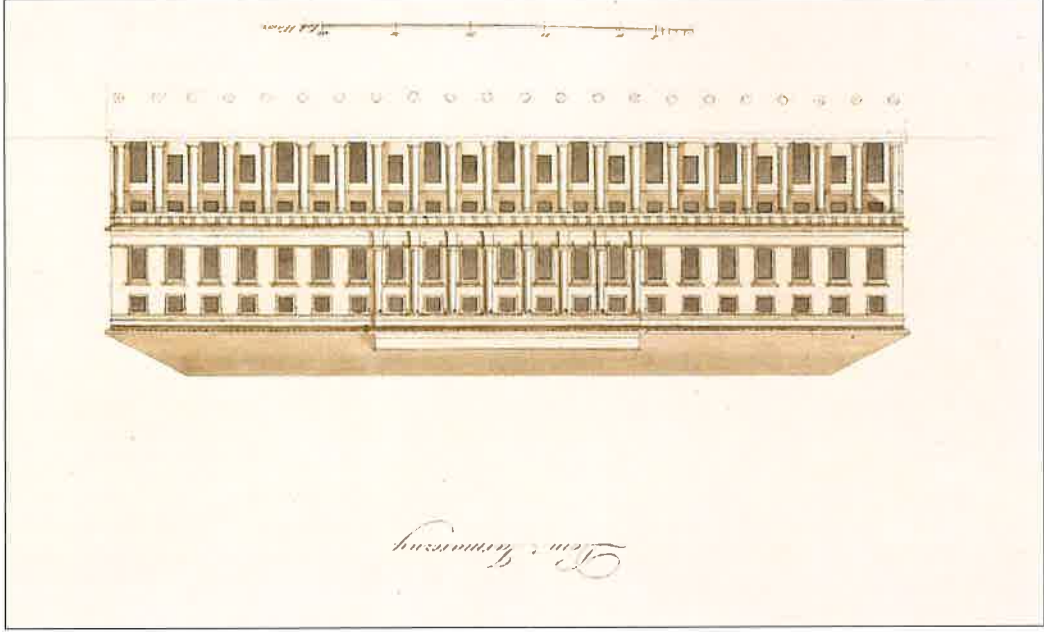
Wschodnia elewacja Marywili, litografia, Leonard Schmidtner, matryca 1823-1824, odbitka 1837 r. (źródło: ze zbiorów Muzeum Narodowego <http://cyfrowe.mnw.art.pl>)

Widok placu Marywilskiego i Ratusza, akwaforta Fryderyka Dietricha z 1821 r. (źródło: ze zbiorów Biblioteki Narodowej, źródło zdjęcia: <http://commons.wikimedia.org>)

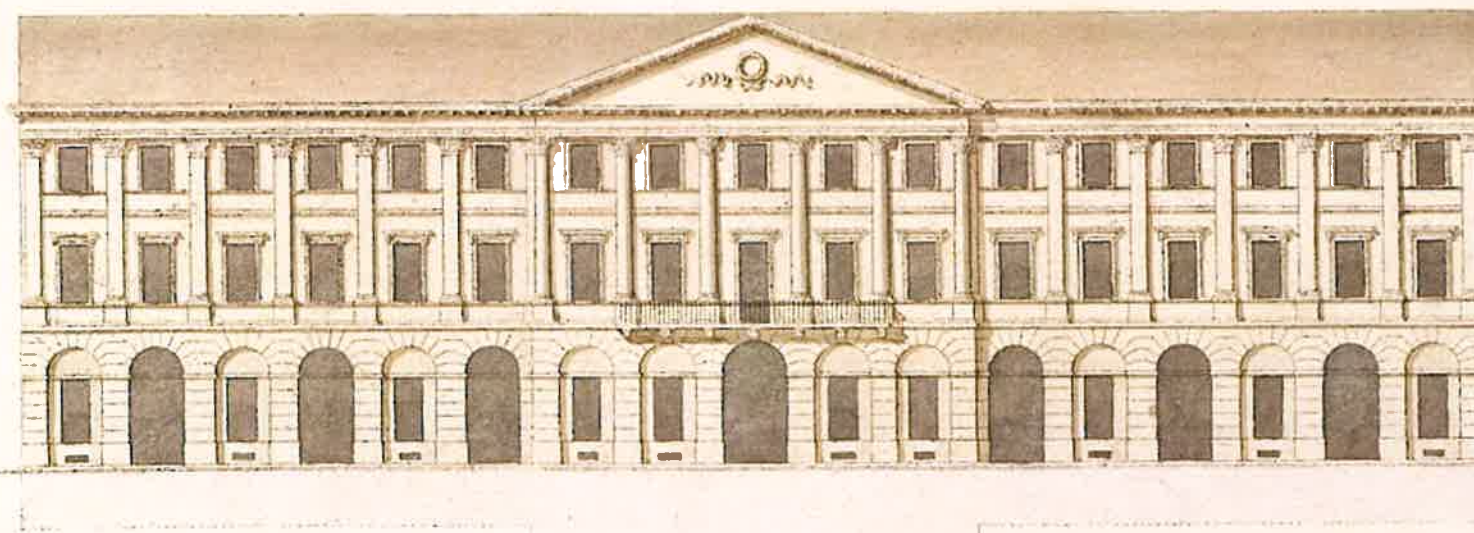

Dom Jarmarczny, późniejsza część wschodniej elewacji Teatru Wielkiego, Leonard Schmidtner, matryca 1823-1824, odbitka 1837 r. (źródło: ze zbiorów Muzeum Narodowego <http://cyfrowe.mnw.art.pl>)

1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 11, materiały ikonograficzne, fotografie
----------------------------	--	---

Dom Petiscusa.

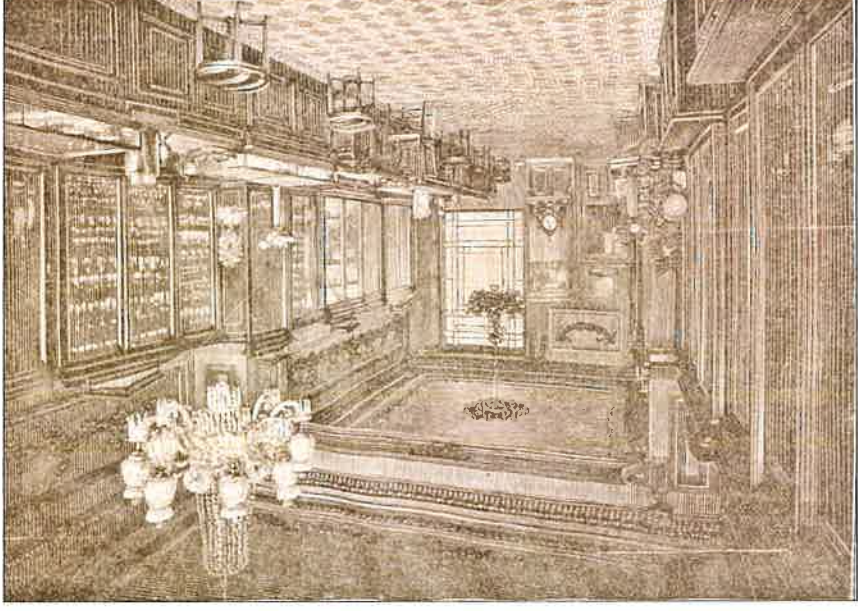
5 10 20 30 40 50 1, ek. Warsz.

Elewacja kamienicy Petiscusa, litografia, Leonard Schmidtner, matryca 1823–1824, odbitka 1837 r. (źródło: ze zbiorów Muzeum Narodowego <http://cyfrowe.mnw.art.pl>)

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

Reklama towarzystwa akcyjnego Fryderyk Pułs z czasopisma Bluszcz z 1912 r. (nr 50) (źródło: <http://wmbc.olsztyn.pl>)

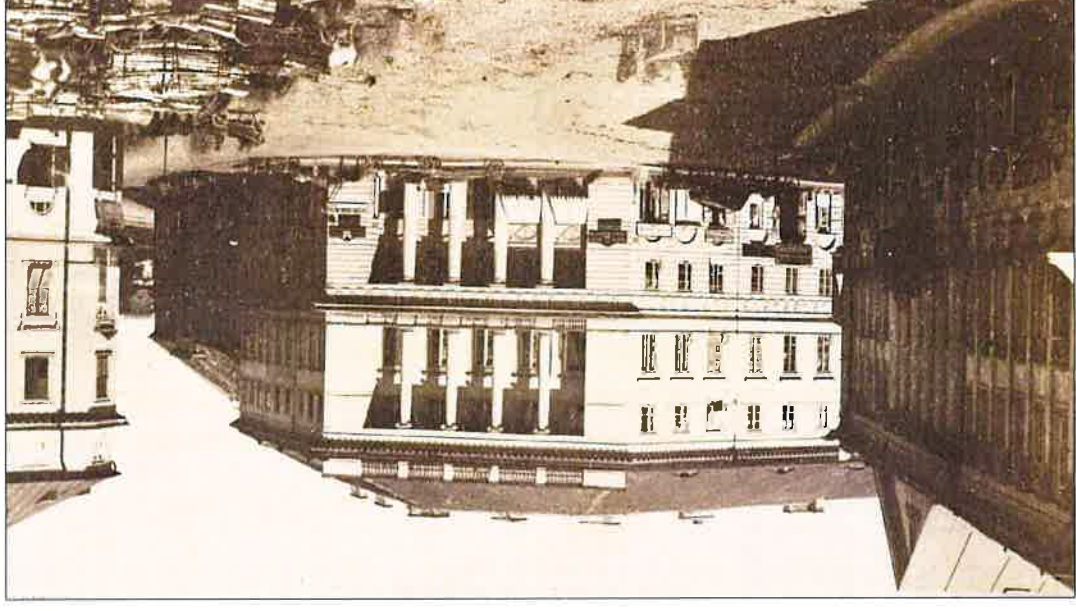
Widok wnętrza sklepu Fryderyka Pułsa, rysunek z czasopisma Tygodnik Ilustrowany (nr 1) z 1900 r. (źródło: <http://mbc.cyfrowamazowsze.pl>)

Muzeum Sztuk Pięknych, Galeria w Domu Neprosa (Petiscusa), lata 1900-1906 (źródło: ze zbiorów Muzeum Narodowego <http://cyfrowe.mnw.art.pl>)

Portret Hartmana Petiscusa. (źródło: ze zbiorów Muzeum Narodowego <http://cyfrowe.mnw.art.pl>)

Plac Teatralny, widok w kierunku ulicy Senatorskiej i Bielańskiej, po lewej widoczna kamienica Petiscusa, fotografia wykonana przez Karola Beyera w 1862 r. (źródło: <http://polona.pl>)

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, fotografie

Widok elewacji od strony ul. Wierzbowej 1938 r. Referat Gabarytów (źródło: ze zbiorów Archiwum Państwowego w Warszawie źródło zdjęcia: <http://warszawa.ap.gov.pl>)

Widok elewacji od strony ul. Senatorskiej 1941 r. Referat Gabarytów (źródło: ze zbiorów Archiwum Państwowego w Warszawie źródło zdjęcia: <http://warszawa.ap.gov.pl>)

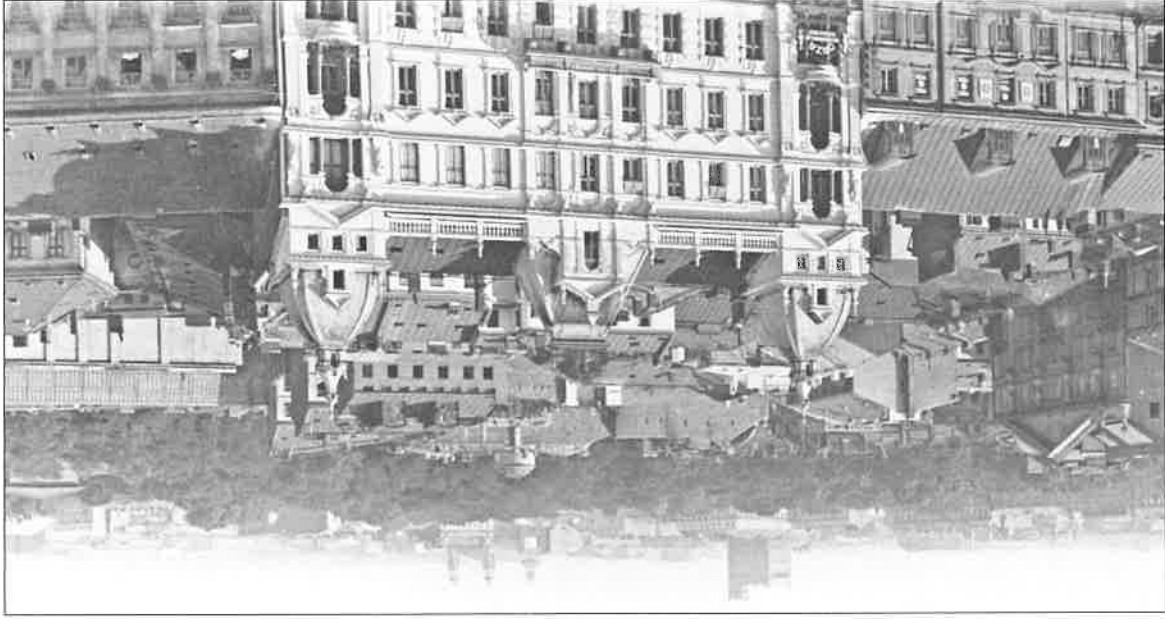
Widok od strony ul. Senatorskiej na styku z Galerią Luxemburga 1941 r. Referat Gabarytów (źródło: ze zbiorów Archiwum Państwowego w Warszawie źródło zdjęcia: <http://warszawa.ap.gov.pl>)

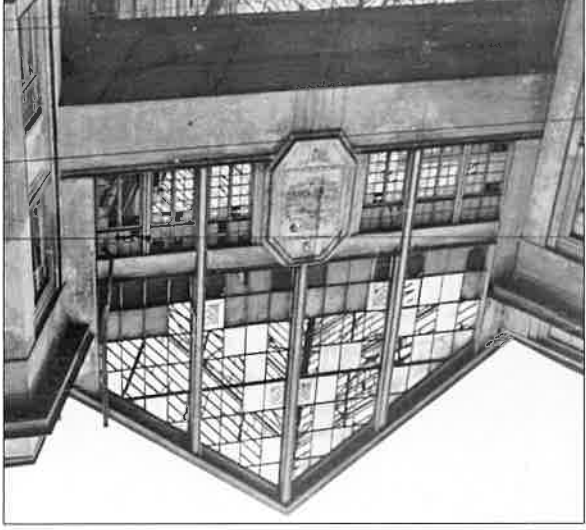
Widok elewacji od strony ul. Senatorskiej 1941 r. Referat Gabarytów (źródło: ze zbiorów Archiwum Państwowego w Warszawie źródło zdjęcia: <http://warszawa.ap.gov.pl>)

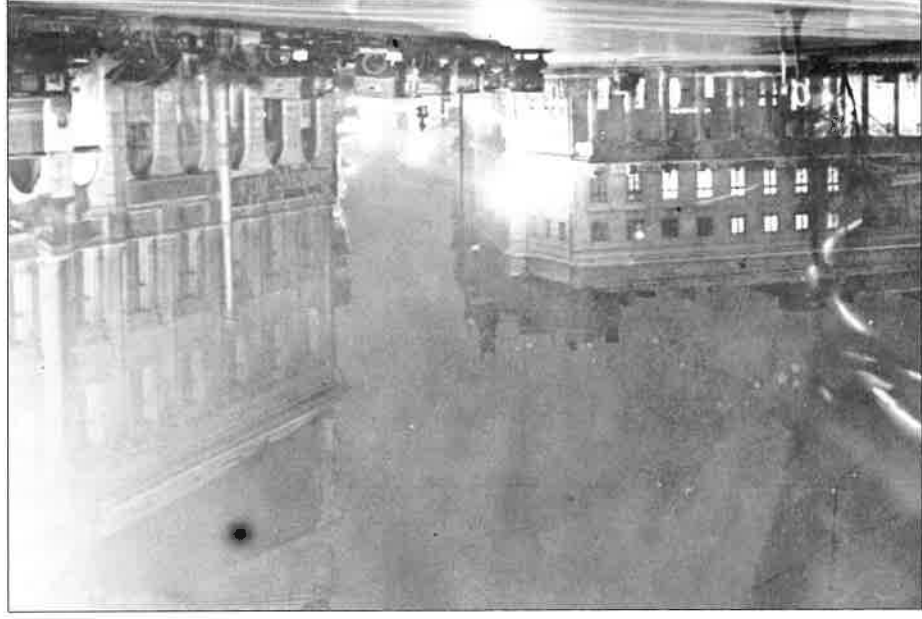
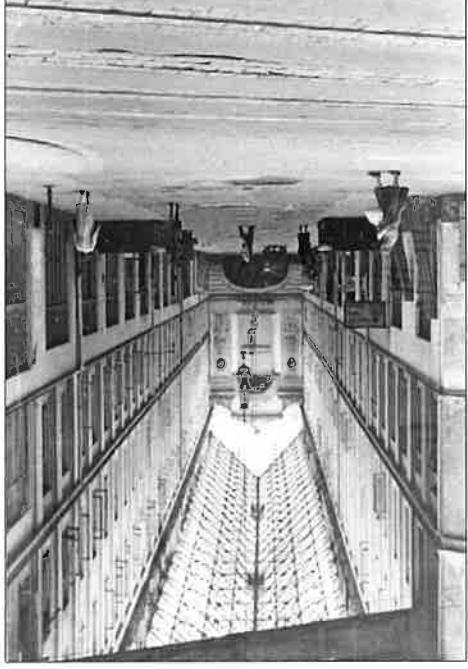
Fragment zdjęcia przedstawiającego defiladę zmotoryzowanych oddziałów strażackich w 1937 r., w tle widoczna kamienica Petiscusa (Neprosa) (źródło: <http://audiovis.nac.gov.pl>).

Widok z wieży Ratusza w kierunku zachodnim, na pierwszym planie planie przebudowana kamienica Dmu-
szewskiego i po prawej fragment kamienicy Petiscusa (Neprosa) (źródło: <http://audiovis.nac.gov.pl>).

Dwie fotografie przedstawiające Galerię Luxenburga 1941 r. Referat Gabarytów (źródło: ze zbio-
rów Archiwum Państwowego w Warszawie źródło zdjęcia: <http://warszawa.ap.gov.pl>)

Plac Teatralny nocą, po prawej widoczna kamienica Petiscusa (Neprosa),
1931 r. (źródło: <http://audiovis.nac.gov.pl>).

Widok placu Teatralnego w kierunku zachodnim, w tle widoczne kamienice Dmuszew-
skiego (nr 9) i Petiscusa (Neprosa) (nr 11) (źródło: <http://audiovis.nac.gov.pl>).

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. pkt. 11, fotografie

Fotografia przedstawiająca wkroczenie wojsk niemieckich do Warszawy we wrześniu 1939 r., w tle po prawej stronie widoczna kamienica Petiscusa (źródło: <http://fotopolska.eu>).

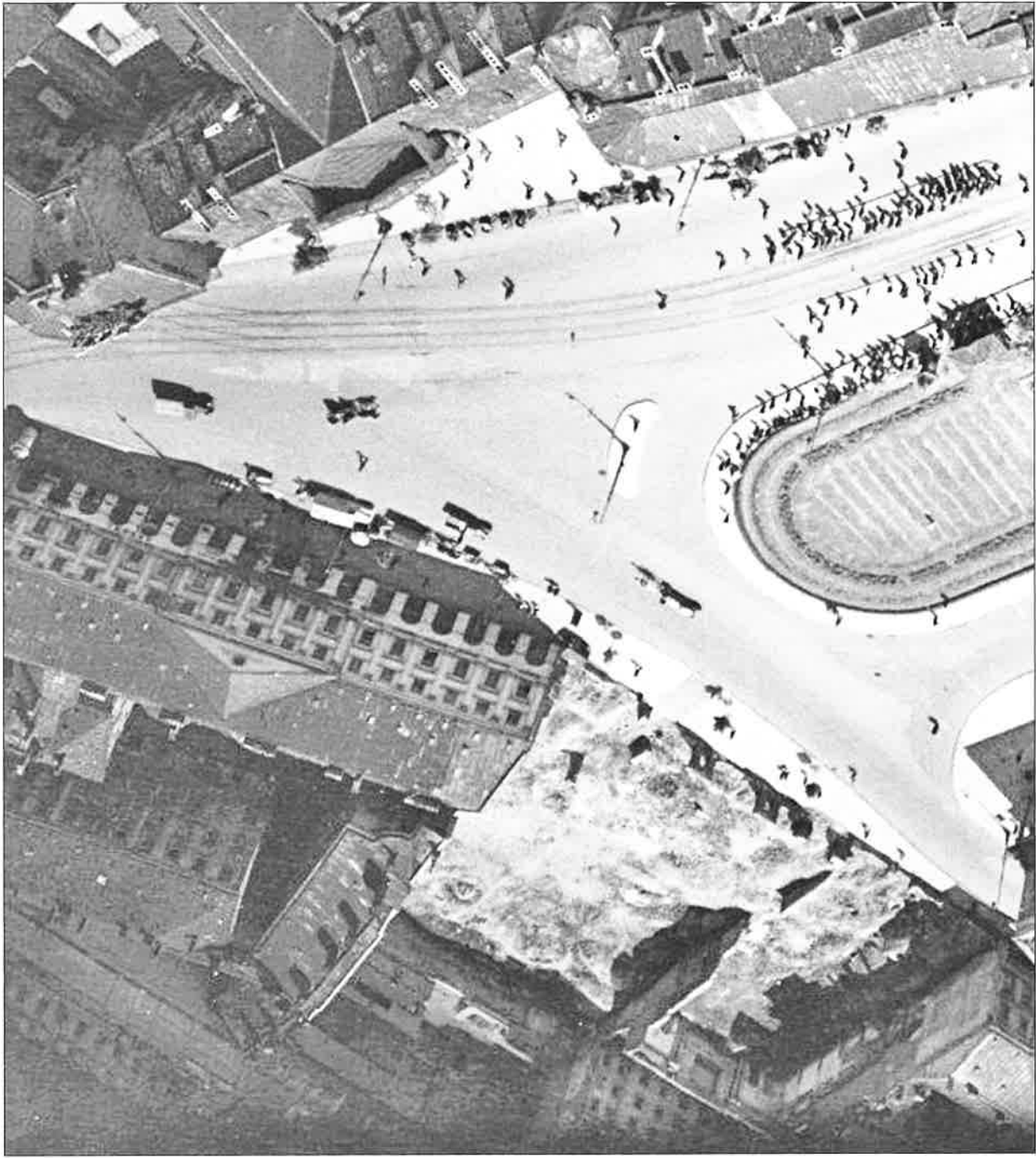
Listopad 1939 r., widok zawalanej elewacji frontowej kamienicy Dmuszewskiego, po prawej stronie widoczna kamienica Petiscusa (źródło: <http://fotopolska.eu>).

Październik 1939 r., widok wypalonej kamienicy Dmuszewskiego przed zawaleniem się elewacji frontowej, po prawej stronie widoczna kamienica Petiscusa (źródło: <http://fotopolska.eu>).

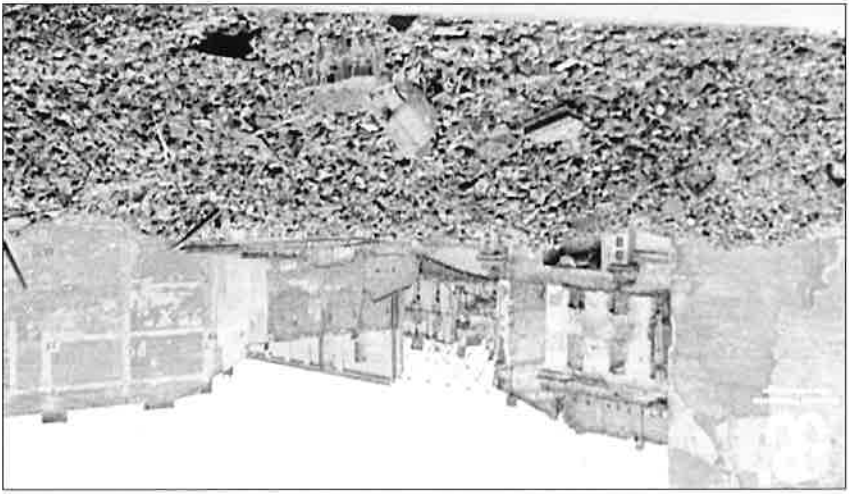
Zima 1939/1940 r. widok wypalonej i zawalanej elewacji frontowej kamienicy Dmuszewskiego, po prawej widoczna kamienica Petiscusa (źródło: <http://fotopolska.eu>).

Zdjęcie lotnicze wykonane w lipcu 1944 r., widoczna zachodnia strona placu Teatralnego z rozbitą kamienicą Dmuszewskiego (ul. Wierzbowa 9) (źródło: <http://uni-marburg.de>).

Widok od strony ul. Bielskiej, w tle widoczna elewacja frontowa kamienicy Petiscusa, sierpień 1944 r. (źródło: <http://1944.pl>)

Widok od strony ul. Wierzbowej, na pierwszym planie widoczne gruzy kamienicy nr 9, w tle ściana boczna kamienicy Petiscusa, wiosna 1945 r. (źródło: <http://1944.pl>)

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

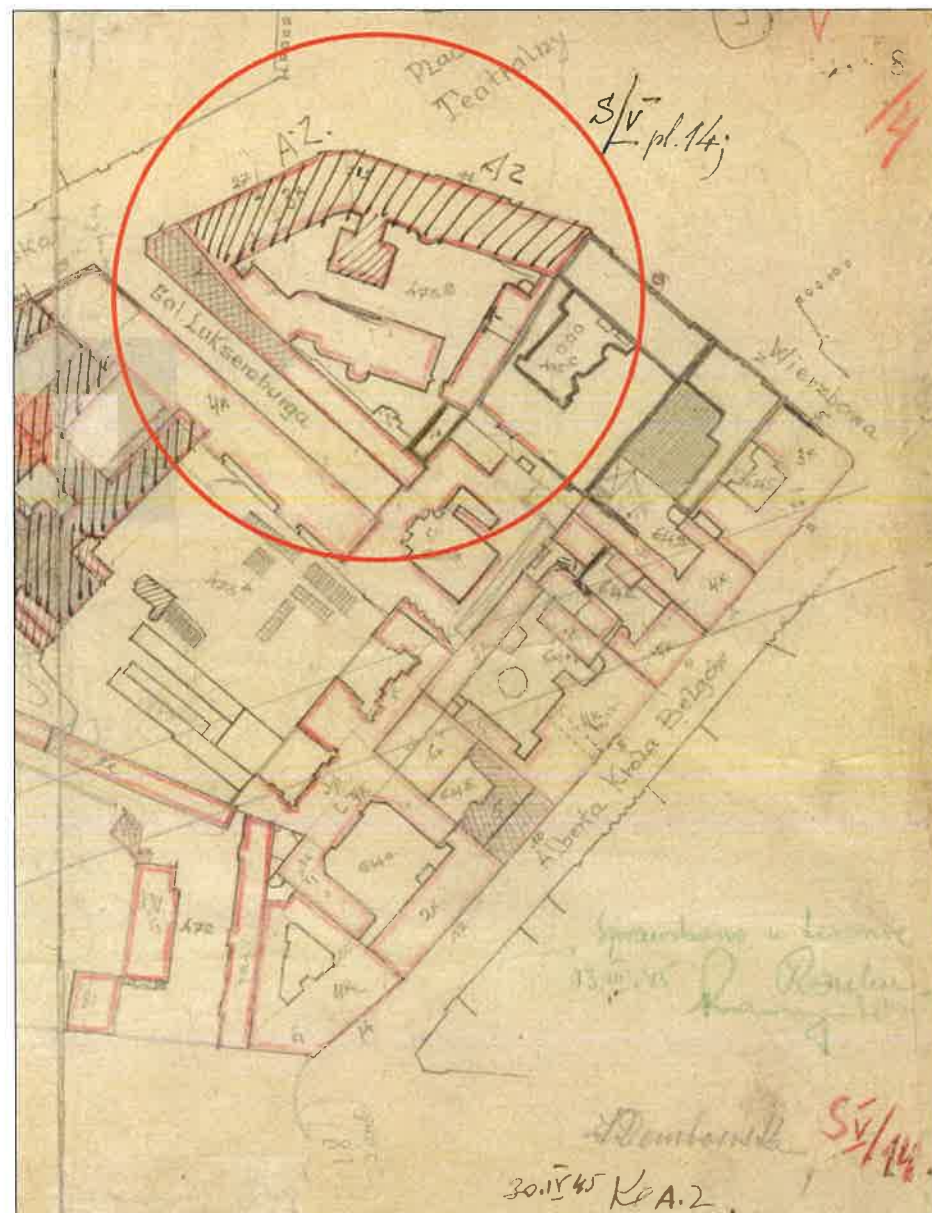
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, fotografie, materiały ikonograficzne

Wypalona kamienica Petiscusa po zakończeniu Powstania Warszawskiego, widok z północno-wschodniego naroża placu Teatralnego, zdjęcie wykonane najprawdopodobniej w listopadzie 1944 r. (źródło: <http://stanislawjankowskiagaton.pl>)

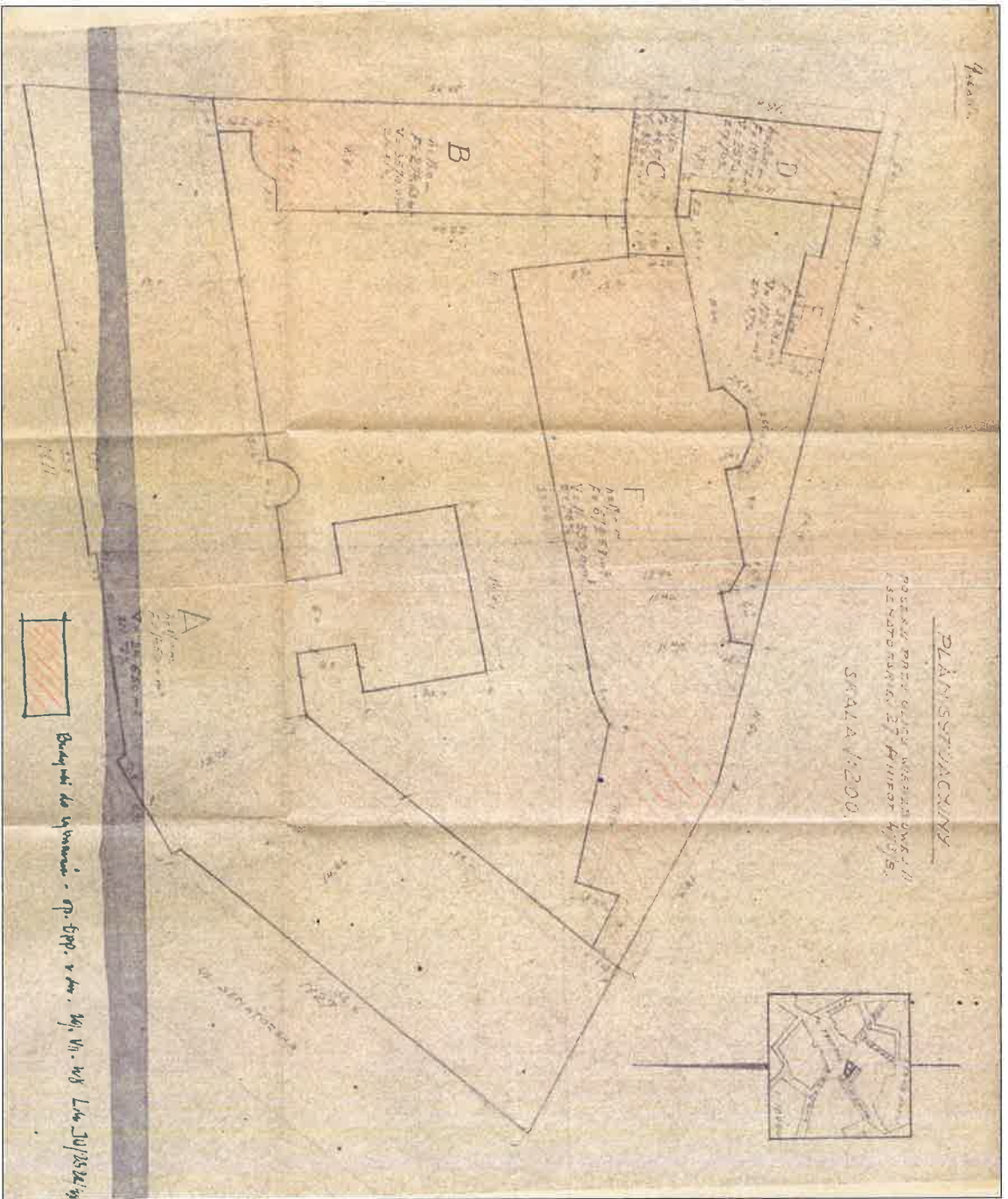

Plac Teatralny widoczna wypalona kamienica Petiscusa, zdjęcie wykonano w 1946 r. (źródło: <http://fotopolska.eu>).

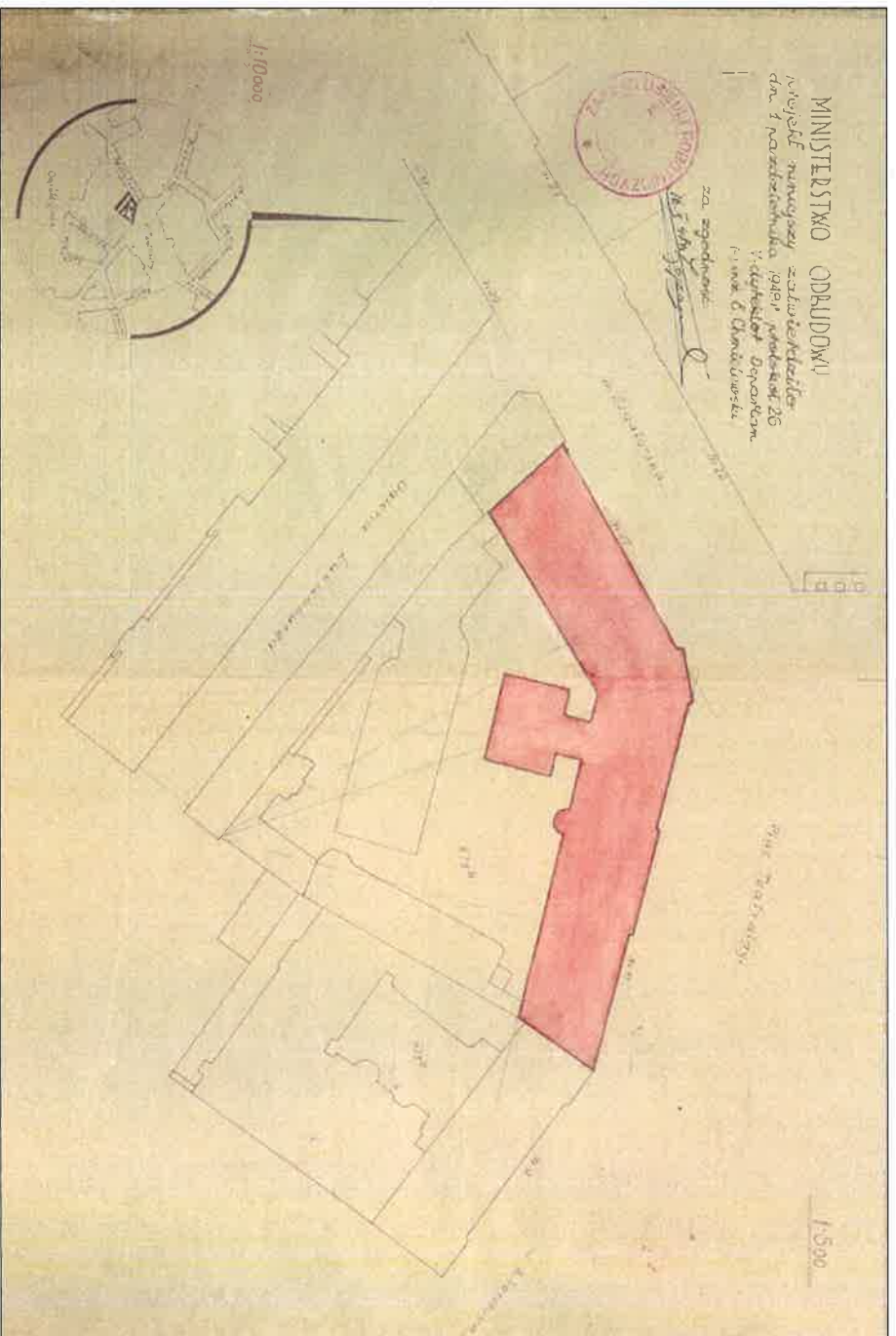

Fragment mapy zniszczeń BOS z 1945 r. (źródło: ze zbiorów Archiwum Państwowego w Warszawie, źródło fotografii: <http://szukajwarchiwach.gov.pl>)

Plan sytuacyjny przedstawiający działkę z zaznaczonymi oficynami kamienicy do wyburzenia, plan z lipca 1949 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum).

Plan sytuacyjny zatwierdzający odbudowę kamienicy z paźdzernika 1948 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum).

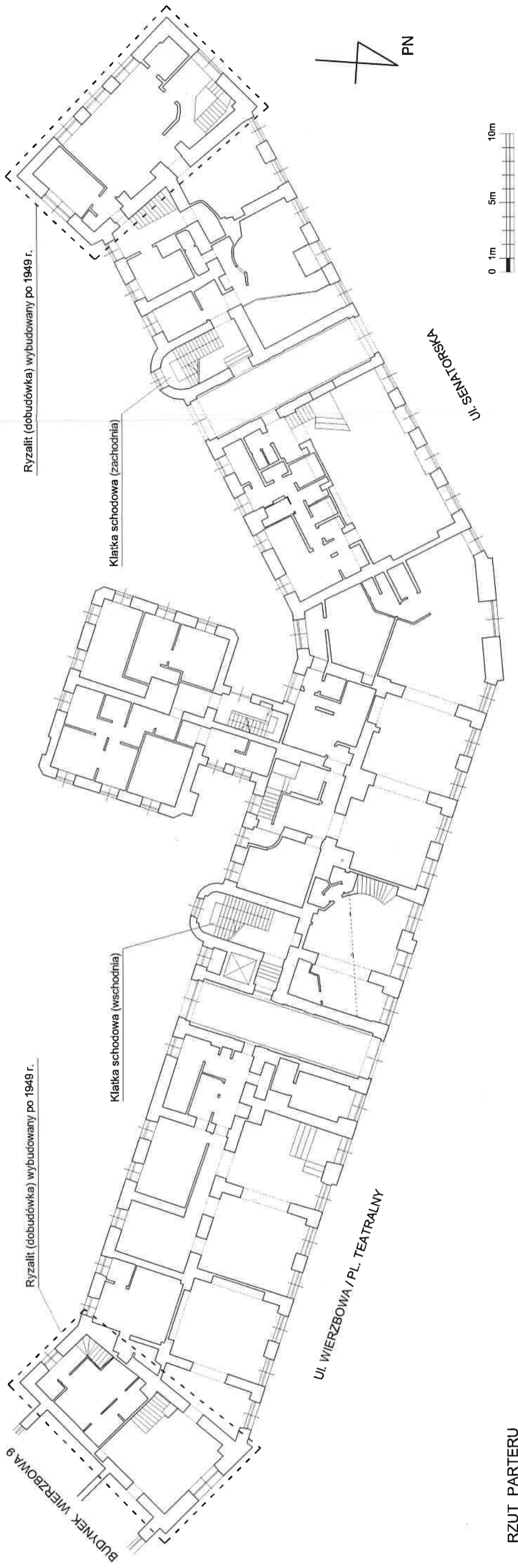
WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKU NIERUCHOMEGO

ZAŁĄCZNIK NR 11

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

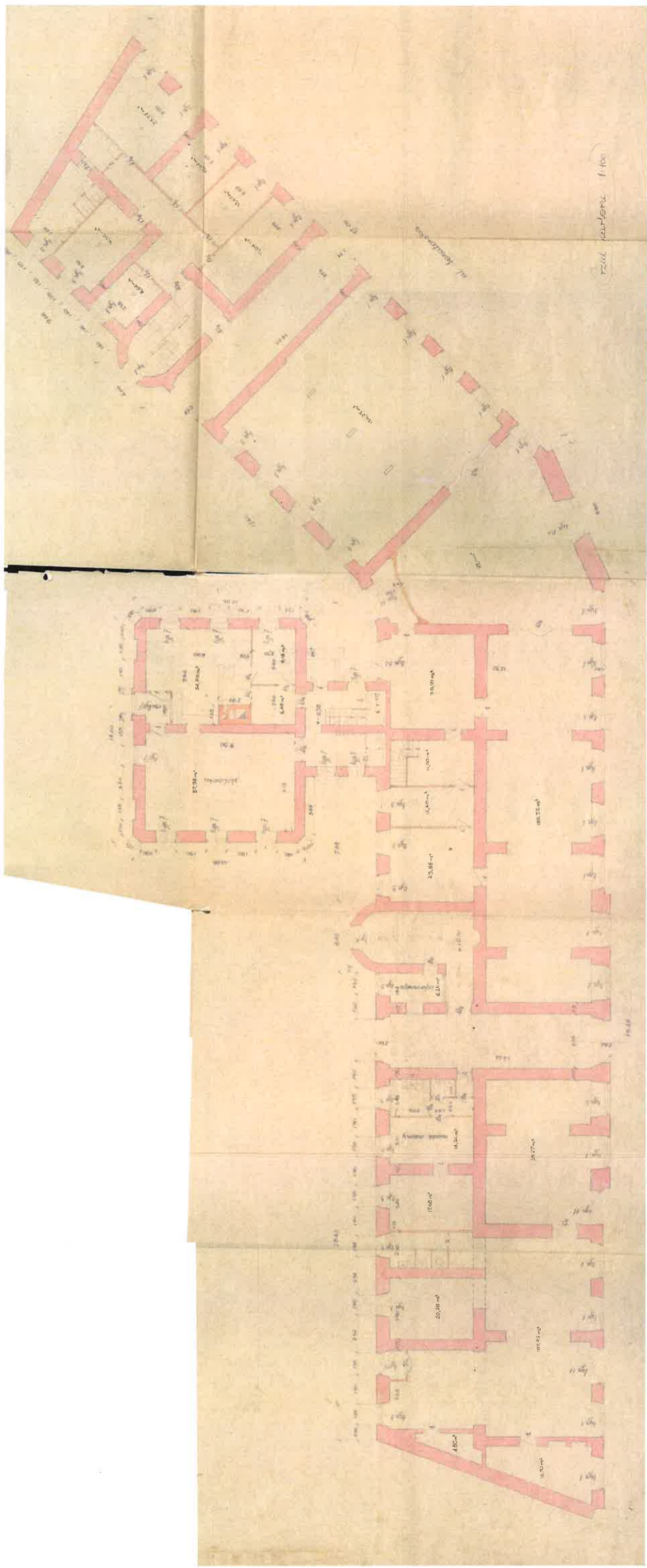
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, widok, przekrój, rzuty

RZUT PARTERU

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

verte

Rzut parteru, fragment projektu odbudowy kamienicy z października 1948 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

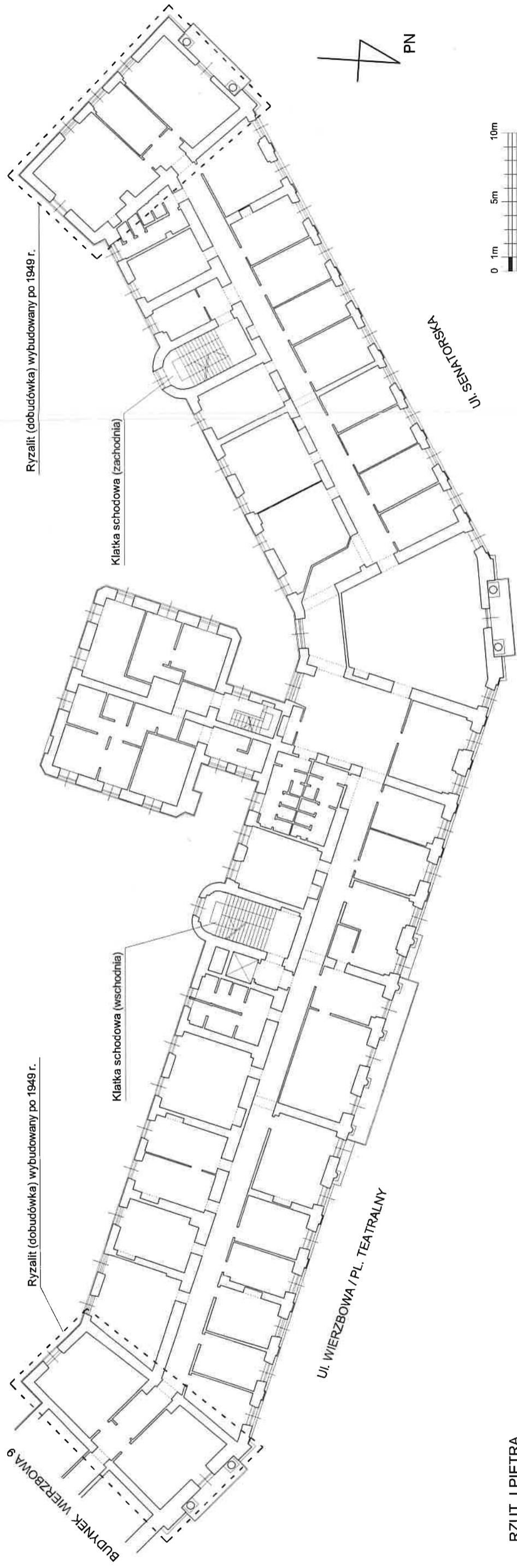
WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKU NIERUCHOMEGO

ZAŁĄCZNIK NR 12

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

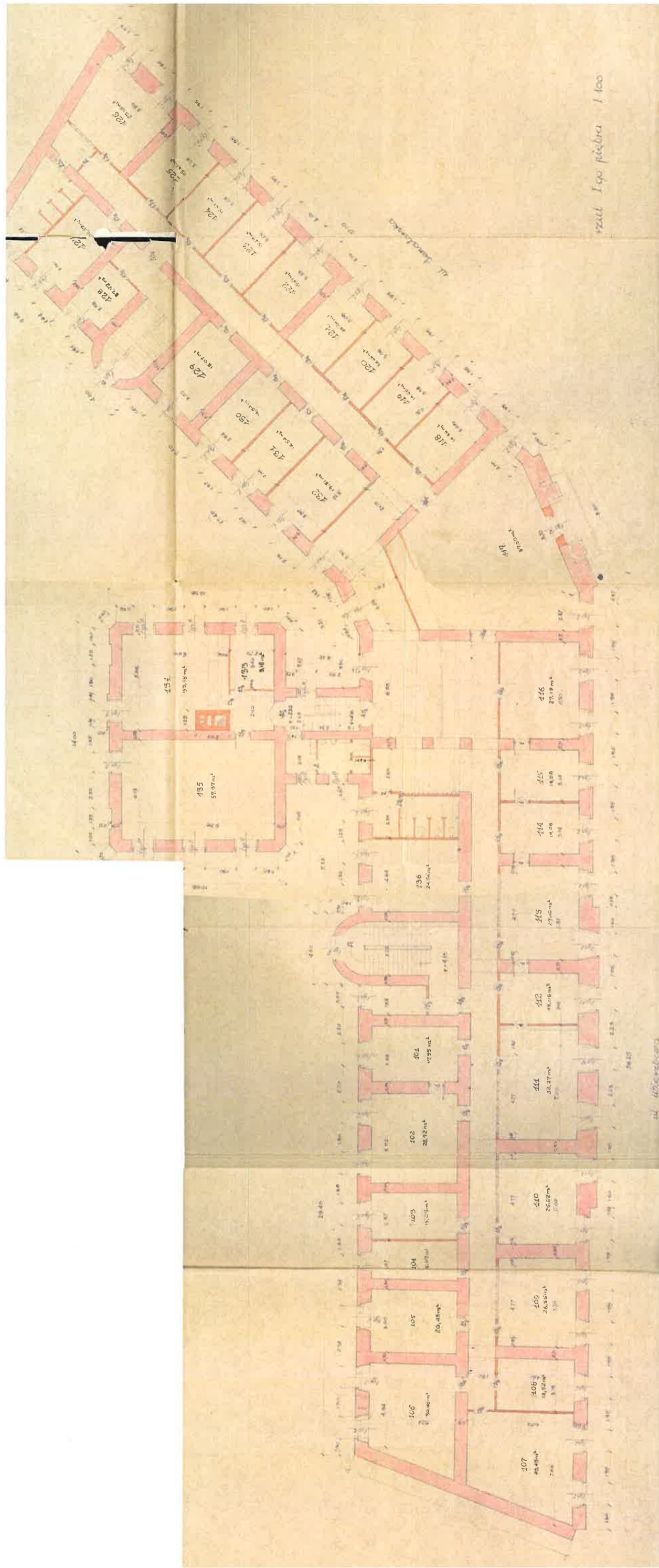
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, widok, przekroje

RZUT I PIĘTRA

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

verte

Rzut 5 piętra, fragment projektu odbudowy kamienicy z października 1948 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

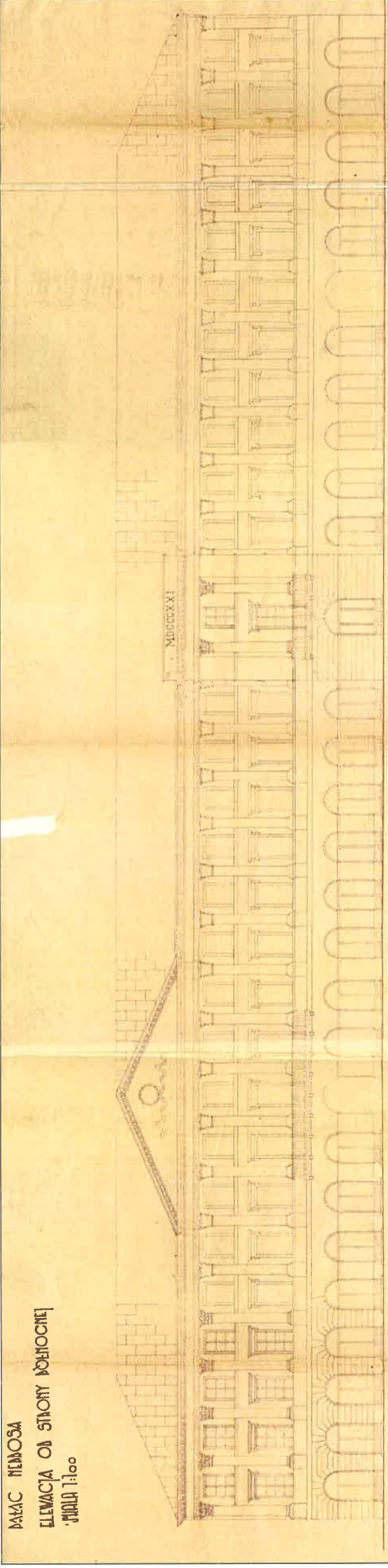
WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKU NIERUCHOMEGO

ZAŁĄCZNIK NR 13

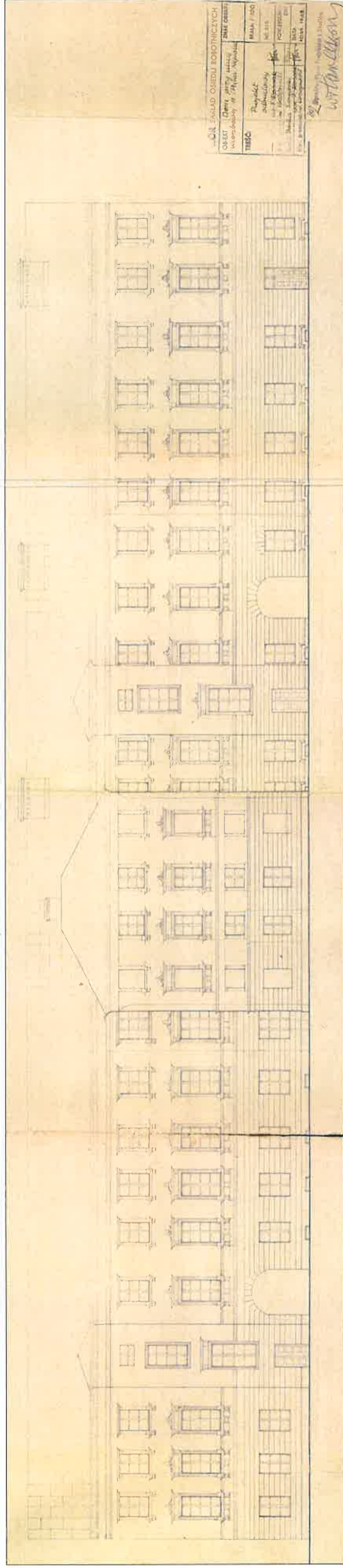
1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, widok, przekroje

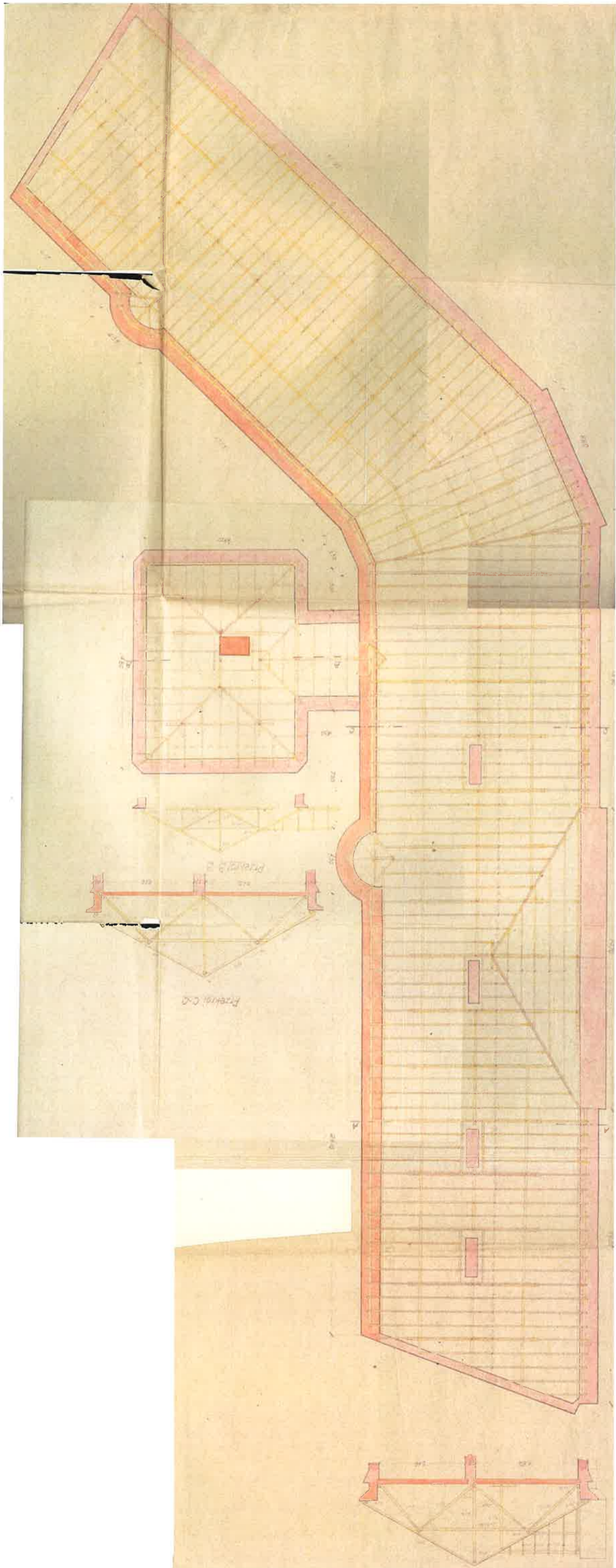
Elewacja frontowa, fragment projektu odbudowy kamienicy z października 1948 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

Elewacja tylna, projekt odbudowy kamienicy z października 1948 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

Wkładkę zabrał: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

verte

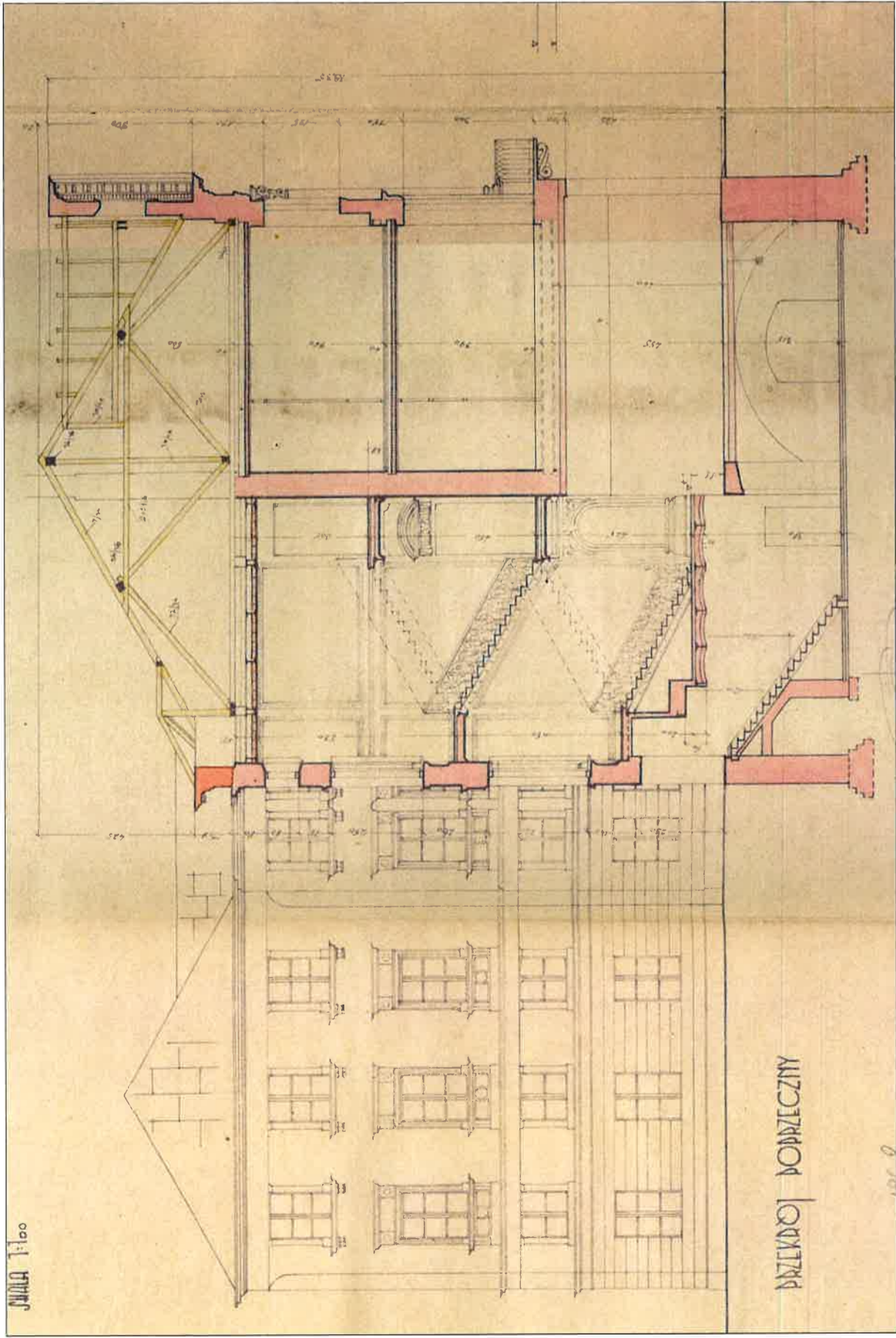

Rzut poddasza, fragment projektu odbudowy kamienicy z października 1948 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

1. Miejscowość
Warszawa

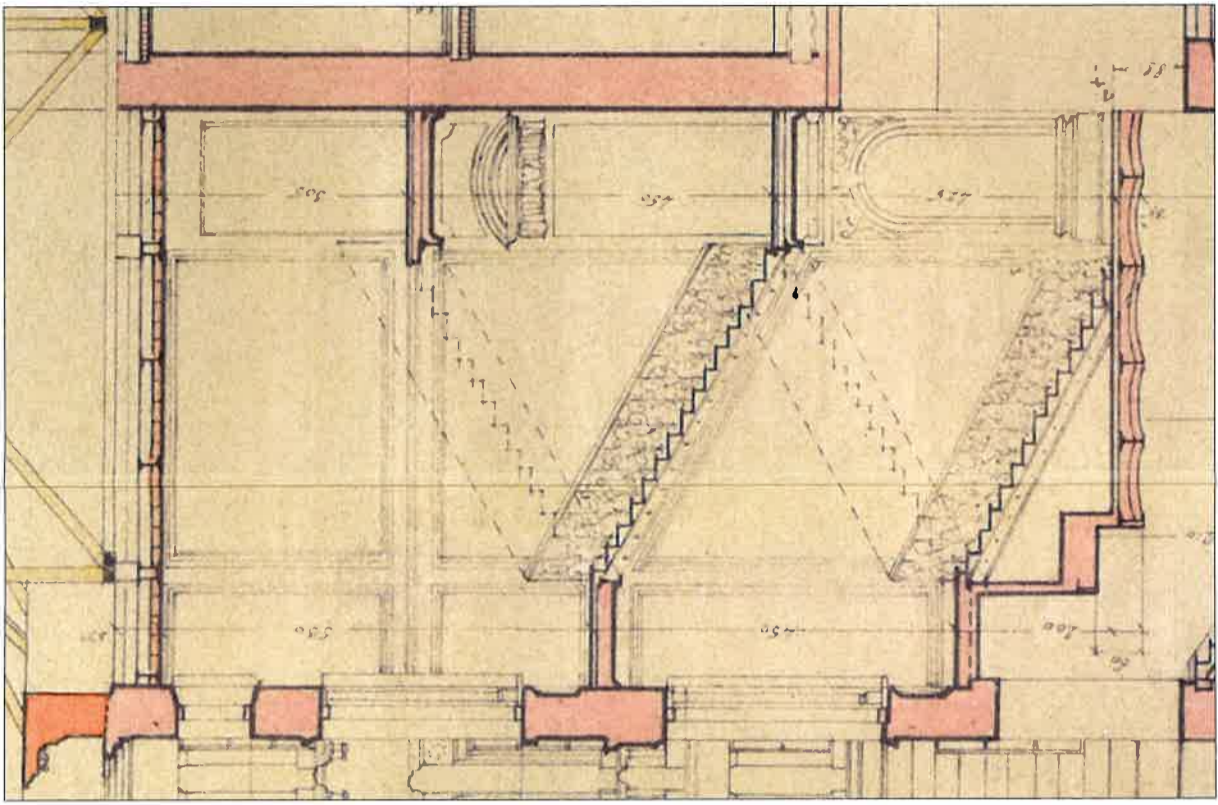
2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, przekroje

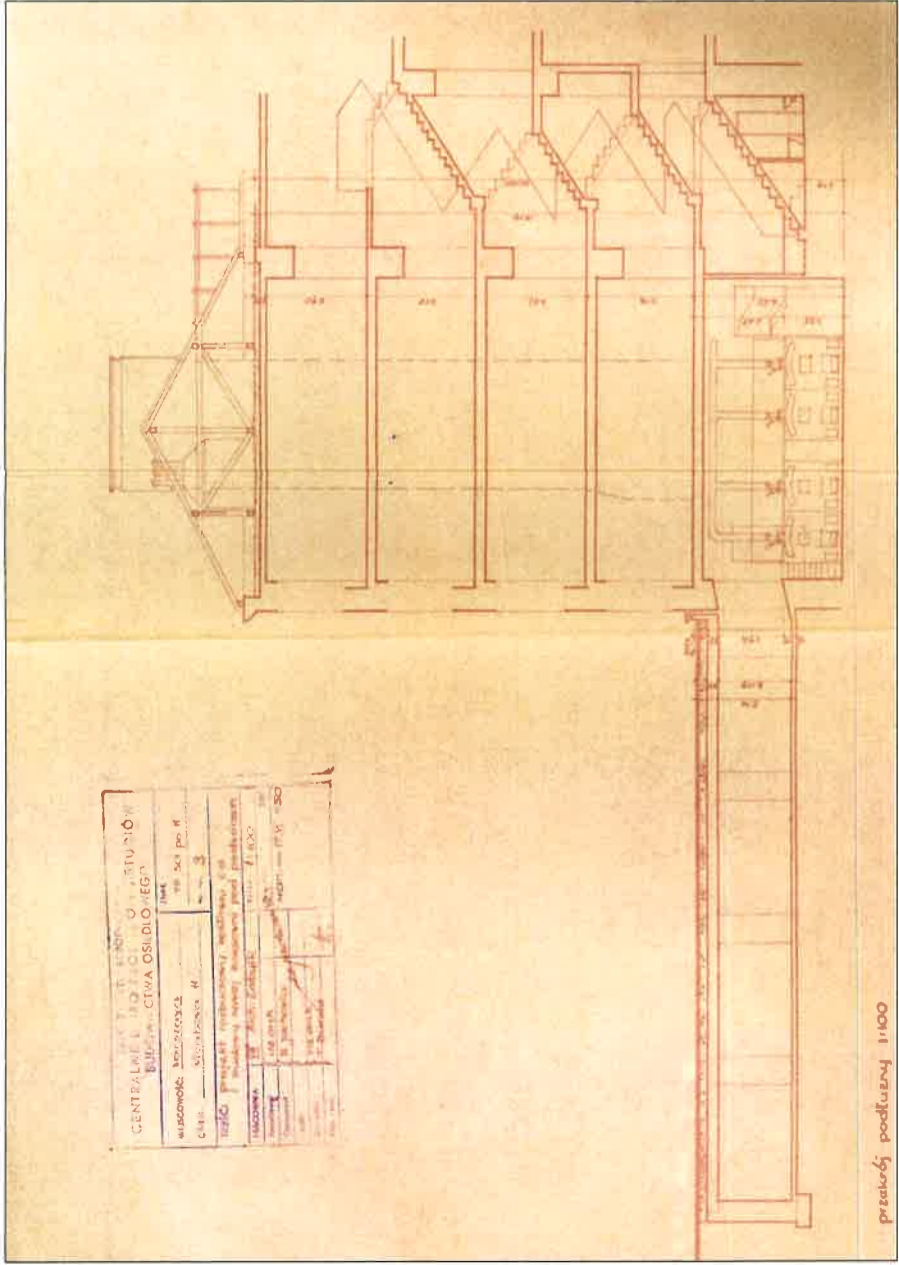
Przekrój przez wschodnią część budynku z klatką schodową i szczytem ryazlitu, fragment projektu odbudowy kamienicy z października 1948 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Jakub Andrzejewski

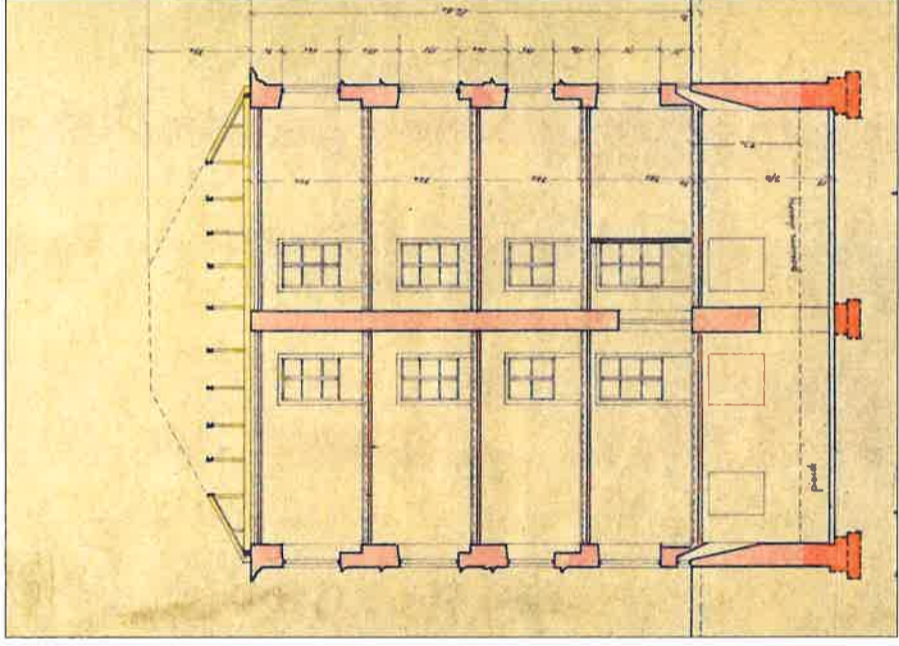

Fragment przekroju przez zachowaną klatkę schodową. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

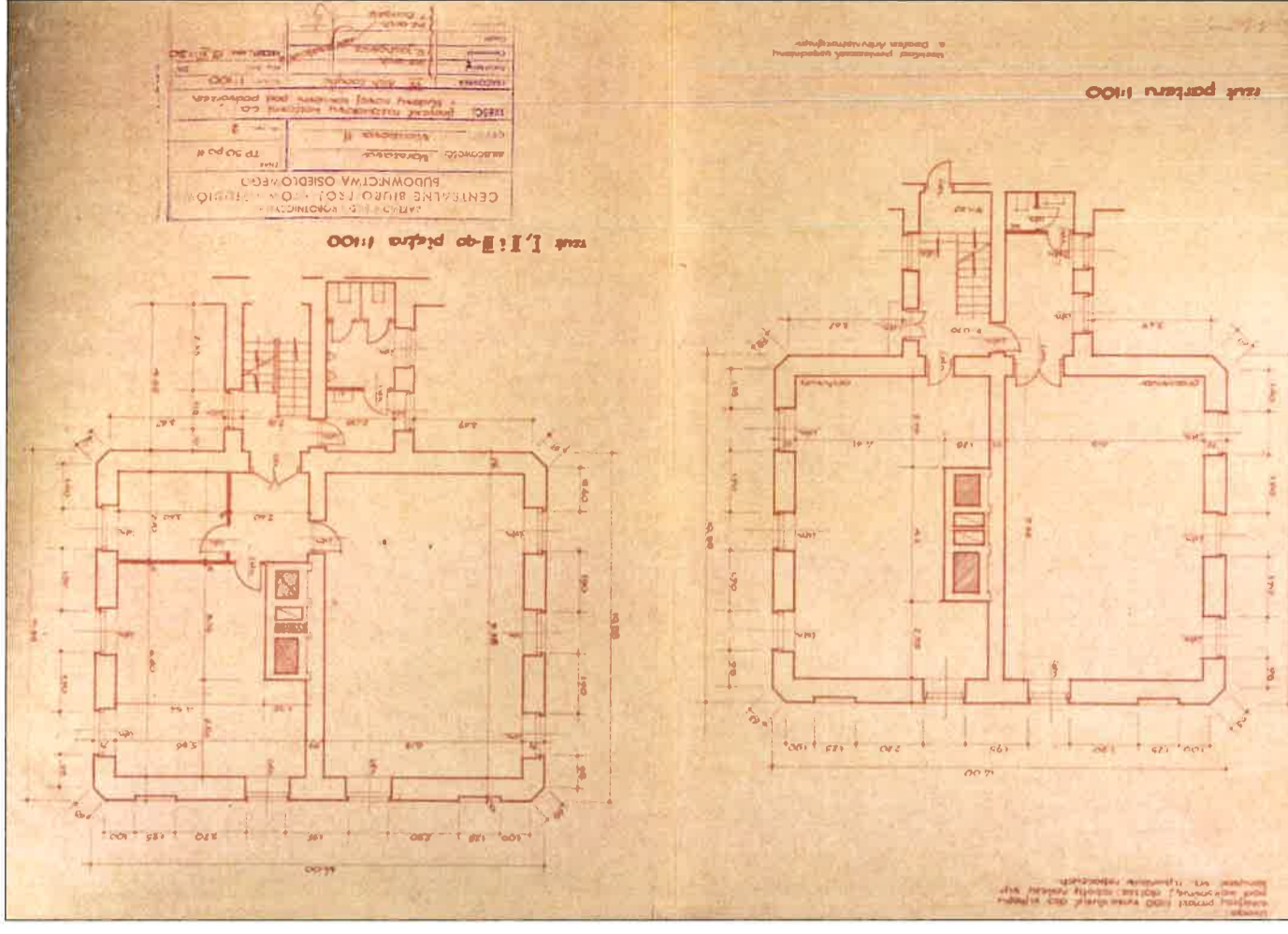
verte

Przekrój przez oficynę, fragment projektu odbudowy kotłowni i koksowni z czerwca 1950 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

Przekrój przez budynek frontowy od strony wschodniej, dokumentacja z 1949 r. (źródło: Archiwum MWKZ)

Rzuty parteru i I-III piętra oficyny mieszkalnej, fragment projektu odbudowy oficyny z kotłownią i koksownią z czerwca 1950 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wydział Archiwum)

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. pkt. 11, fotografie, materiały ikonograficzne

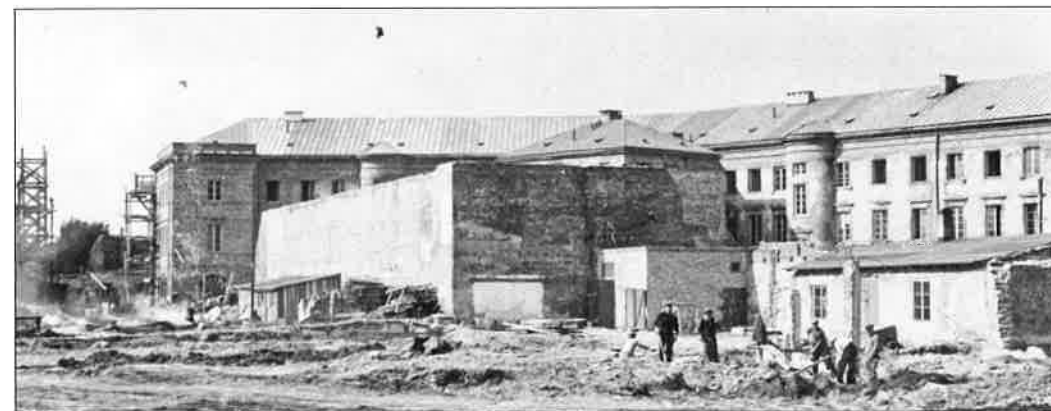
Kamienica po odbudowie, widok od strony ul. Bielańskiej, fotografia wykonana w pierwszej połowie 1950 r., widoczna nieotynkowana elewacja frontowa ze śladami postrzelin (źródło: skan zdjęcia z Archiwum M. St. Warszawy).

Widok ulicy Wierzbowej po odbudowie kamienic nr 7, 9 i 11, zdjęcie wykonane we wrześniu 1951 r. (źródło: skan zdjęcia z Archiwum M. St. Warszawy).

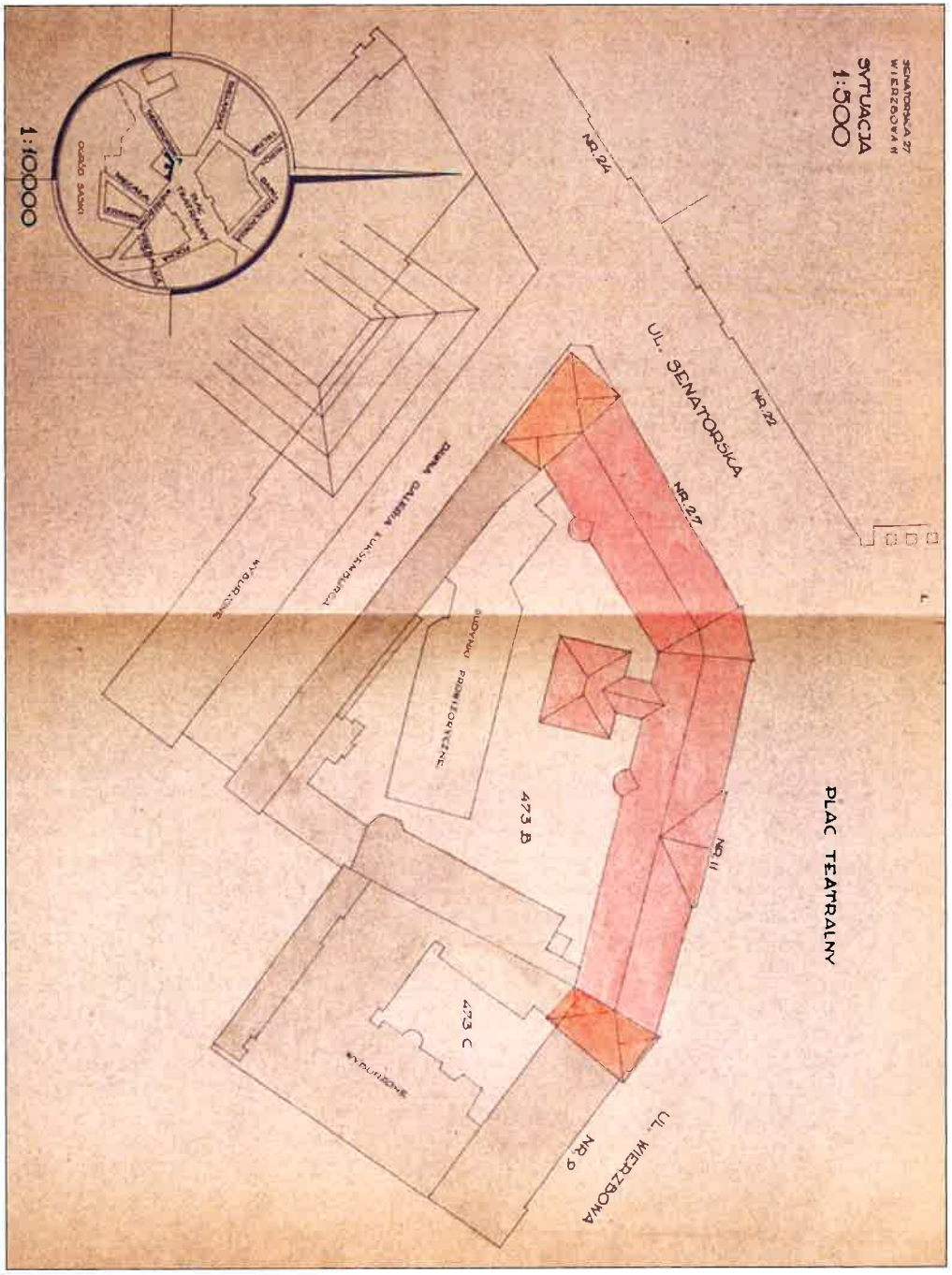

Kamienice (9 i 11) po odbudowie, widok zachodniej pierzei placu Teatralnego, fotografia wykonana we wrześniu 1950 r. (źródło: skan zdjęcia z Archiwum M. St. Warszawy).

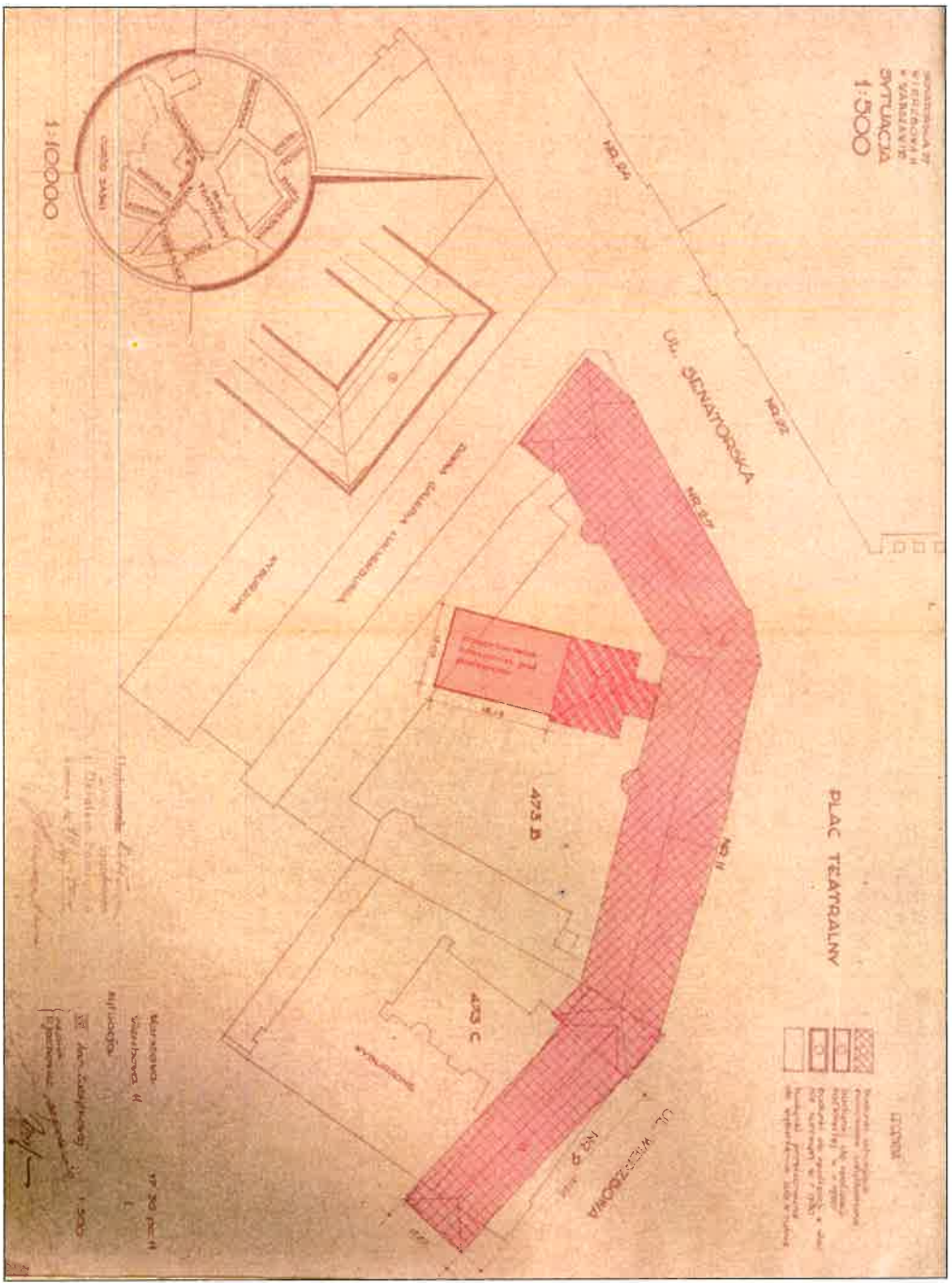

Odbudowa kamienicy Petiscusa, widok od strony południowej, widoczne oficyny przed wyburzeniem, fotografia wykonana we wrześniu 1950 r. (źródło: skan zdjęcia z Archiwum M. St. Warszawy).

Plan sytuacyjny przedstawiający działkę z zaznaczonymi oficynami kamienicy oraz no-
wymi ryzalitami skrajnymi (w kolorze pomarańczowym), plan z maja 1949 r. (źródło: Ar-
chiwum M WKZ)

Plan sytuacyjny zatwierdzający odbudowę kamienic przy ul. Wierzbowej 9 i 11, plan
z czerwca 1950 r. (źródło: ze zbiorów M. St. Warszawy - Biuro Organizacji Urzędu, Wy-
dział Archiwum).

1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 11, fotografie
----------------------------	--	---

Środkowy ryzalit kamienicy w elewacji od strony ul. Senatorskiej i pl. Teatralnego, widok od strony ulicy Bielańskiej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

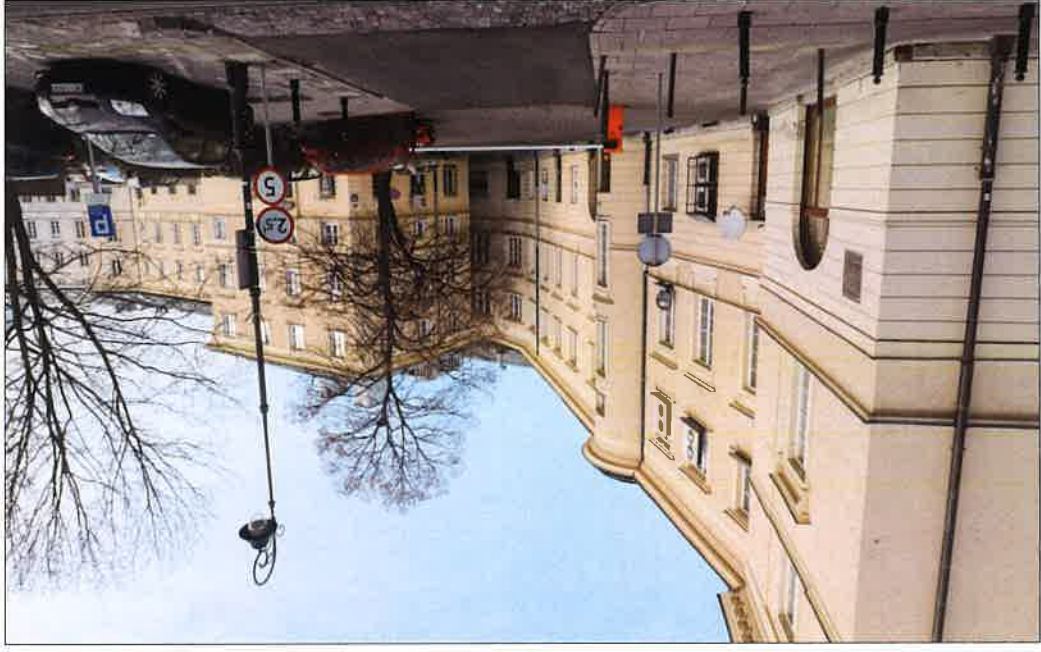
Elewacja ze skrajnym, dobudowanym przy odbudowie ryzalitem (po lewej), widok od strony północno-wschodniej (pl. Teatralnego). (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Elewacja ze skrajnym, dobudowanym przy odbudowie ryzalitem, widok od strony zachodniej (ul. Senatorskiej). (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Elewacja od strony podwórza, widoczny (od lewej) ryzalit; oficyny, klatki schodowe) oraz dobudowany wtórnie, skrajny na styku z kamienicą przy ul. Wierzbowej 9. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Elewacja od strony podwórza (ul. Canaletta), widoczne (od lewej) ryzality; klatki schodowe) oraz oficyny. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Elewacja od strony podwórza (ul. Canaletta), widoczna (po środku) oficyna z kotłownią i koksownią (obecnie nieużywane). (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Elewacja od strony podwórza (ul. Canaletta), widoczny (po lewej stronie) dobudowany wtórnie skrajny ryzalit (od ul. Senatorskiej). (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

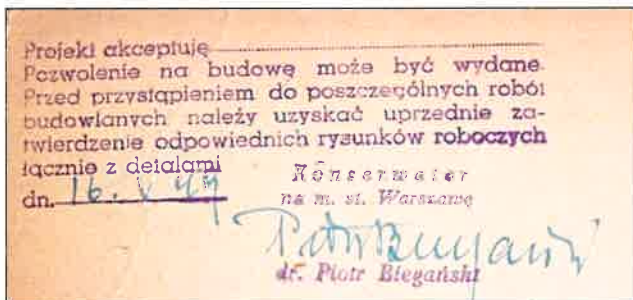
1. Miejscowość Warszawa	2. Obiekt Kamienica Petiscusa (Neprosa)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. pkt. 11, fotografie, materiały ikonograficzne
----------------------------	--	---

Elewacja ze skrajnym, dobudowanym przy odbudowie ryzalitem na styku z kamienicą przy ul. Wierzbowej 9, widok od strony wschodniej (ul. Wierzbowej) oraz południowej (podwórza). (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Elewacja ze skrajnym, dobudowanym przy odbudowie ryzalitem, widok od strony zachodniej (ul. Senatorskiej) oraz południowej (ul. Canaletta). (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

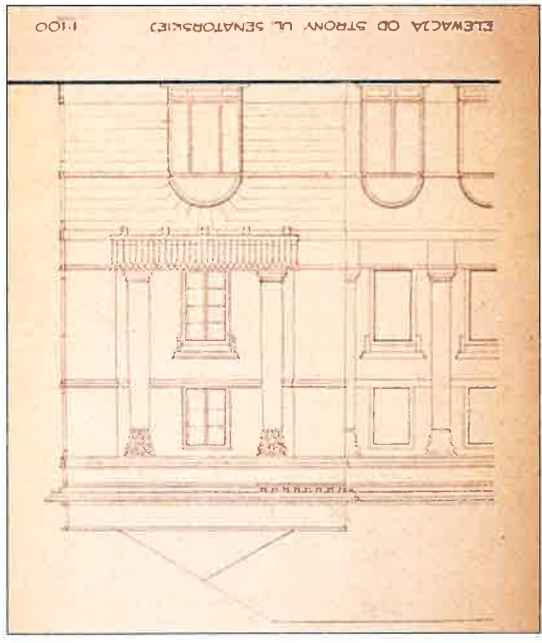
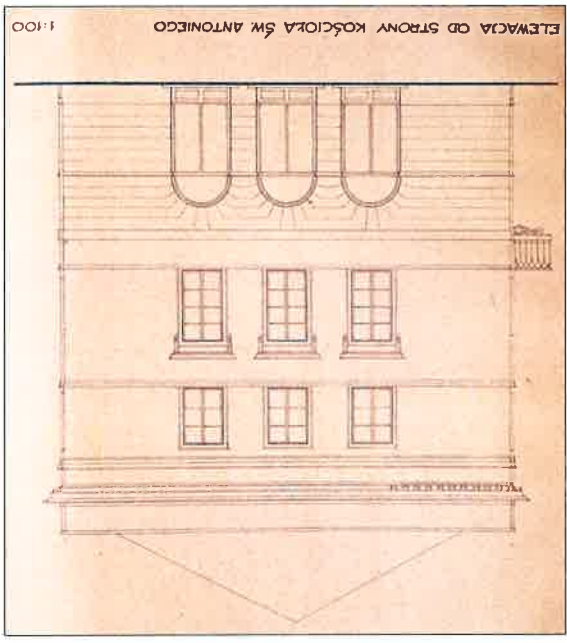
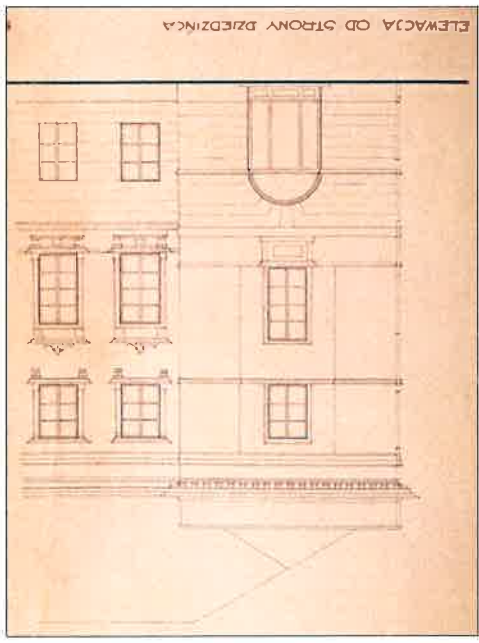
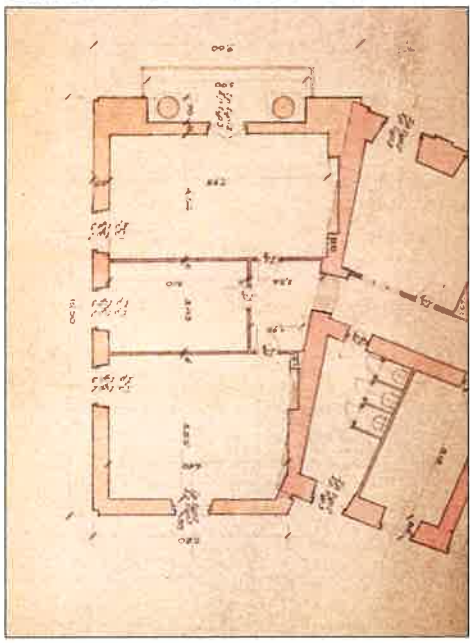

Podpis i pieczęć arch. Piotra Biegańskiego w projekcie (z maja 1949 r.) budowy dwóch skrajnych ryzalitów od strony ul. Senatorskiej i Wierzbowej. (źródło: zdjęcie dokumentacji ze zbiorów Archiwum MWKZ)

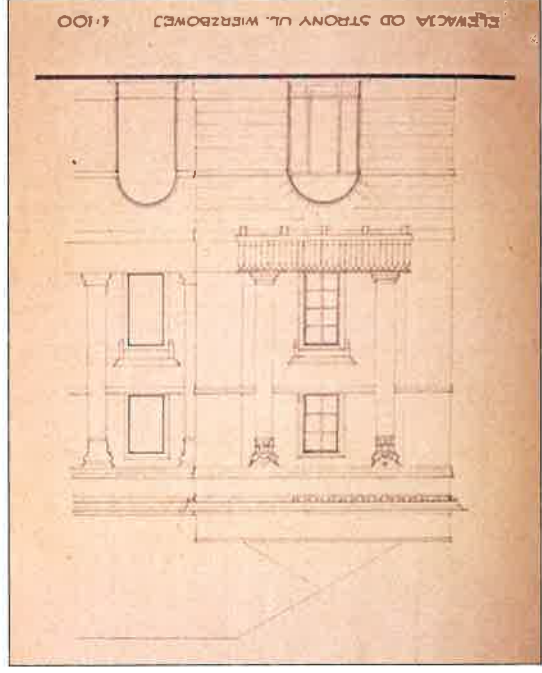
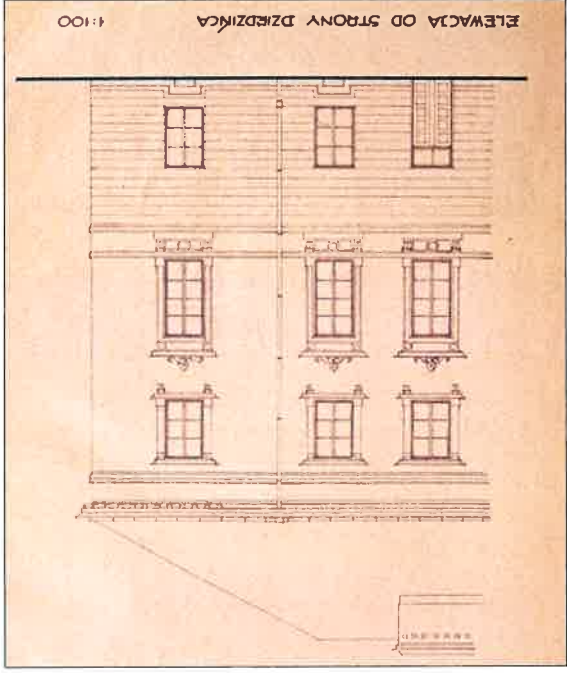
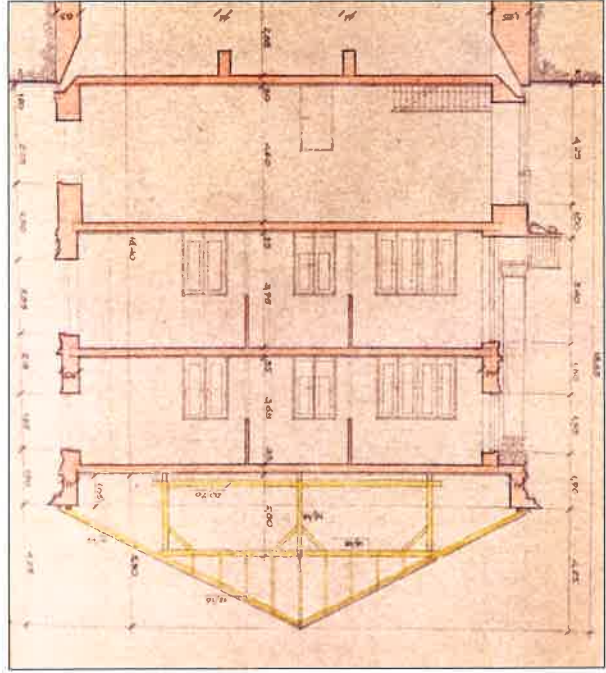

Elewacja frontowa, widok od strony placu Teatralnego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Dokumentacja budowlana dla skrajnego, zachodniego, nowego ryzalitu kamienicy od strony ulicy Wierzbowej (na styku z kamienicą pod nr 9), dokumentacja z 1949 r. (źródło: Archiwum MWKZ)

Dokumentacja budowlana dla skrajnego, wschodniego, nowego ryzalitu kamienicy od strony ulicy Senatorskiej, projekt 1949 r. (źródło: Archiwum MWKZ)

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, fotografie

Ryzalit środkowy na osi elewacji od strony placu Teatralnego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Fragment ryzalitu, widoczne pilastry z głowicą kompozytową oraz gzyms wieńczący elewację. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Fragment balkonu wspartego na konsolach. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Ryzalit środkowy na osi elewacji od strony placu Teatralnego, widoczne: szczyt, oraz pilastry pomiędzy otworami okiennymi w kondygnacji I i II piętra. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Balkon na osi ryzalitu, nad kondygnacją parteru. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Włótnie zamknięta brama po stronie zachodniej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wschodni ryzalit mieszczący klatkę schodową, widoczna od strony podwórza brama prowadząca do pomieszczeń w parterze kamienicy oraz do ul. Wierzbowej. Dwuskrzydłowe drzwi w przyziemiu ryzalitu prowadzą do pomieszczeń piwnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Widoczny od strony podwórza ryzalit zachodni mieszczący klatkę schodową, brama została włótnie zamknięta i stała się jednym z wynajmowanych pomieszczeń restauracji, drzwi w przyziemiu ryzalitu prowadzą do pomieszczeń piwnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Widoczny od strony podwórza ryzalit zachodni mieszczący klatkę schodową, brama została włótnie zamknięta i stała się jednym z wynajmowanych pomieszczeń restauracji, drzwi w przyziemiu ryzalitu prowadzą do pomieszczeń piwnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Brama po stronie wschodniej, od lewej widok od strony podwórza, po prawej widok wejścia do bramy w elewacji od strony ul. Wierzbowej i Pl. Teatralnego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, fotografie

Ryzalit środkowy łączący elewacje od strony ulicy Wierzbowej i Senatorskiej, w szczycie ryzalitu prosta attyka z umieszczoną datą wybudowania budynku (1821 r.) – ukończenia drugiej części budynku od strony ul. Senatorskiej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Naroże zachodnie oficyny mieszkalnej widziane od strony przejazdu bramowego i ryzalitu klatki schodowej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Tablica Tchorka umieszczona na ścianie elewacji po stronie pl. Teatralnego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Tablica Tchorka umieszczona na ścianie elewacji po stronie podwórza. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Zęście do pomieszczenia piwnicy po stronie wschodniej budynku, wejście znajduje się w ryżalicy klatki schodowej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Uszkodzenia powłoki tynkarskiej spowodowane zawilgoceniem i napływem wód gruntowych. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Lunety w sklepieniu nad pomieszczeniem piwnic. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Uszkodzone tynki w piwnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Uszkodzenia powłoki tynkarskiej w pomieszczeniach piwnicy we wschodniej części budynku. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. pkt. 11, fotografie

Oryginalne sklepienia pomieszczenia w kondygnacji piwnic we wschodniej części budynku, widoczne wtórnie wykonane schody. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Sklepienia pomieszczenia w kondygnacji piwnic we wschodniej części budynku adaptowane na lokal gastronomiczny. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wtórnie zamurowana luneta otworu okiennego w ścianie zewnętrznej od strony ul. Wierzbowej/ Pl. Teatralnego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Pomieszczenie w kondygnacji piwnic, widoczne wtórnie przebudowane sklepienie które zostało połączone ze stropem kleina. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Pomieszczenie w parterze, pod skutym pokryciem tynkarskim widoczne liczne ślady przebudowy oraz użytych cegieł o różnych rozmiarach. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wnętrze jednego z pomieszczeń w parterze budynku po stronie wschodniej, pod skutym pokryciem tynkarskim widoczne liczne ślady przebudowy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Strop oddzikowy nad pomieszczeniem parteru, wstawiony pod koniec XIX w. lub podczas odbudowy po II wojnie światowej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wnętrze na parterze budynku z widocznym w ścianie łukiem oddzielającym oraz wtrętami żelbetowymi nadprożami. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. pkt. 11, fotografie

Balustrada z kutech elementów, widziana ze spocznika międzypiętrowego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wschodnia klatka schodowa, widok ze spocznika międzypiętrowego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Prefabrykowany, żeliwny słupek początkowy balustrady w kondygnacji parteru. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Tralka złożona z czterech, prefabrykowanych odlewanych, żeliwnych elementów. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wschodnia klatka schodowa, widok ze spocznika I piętra w kierunku zachodnim. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Widok krawędzi i policzka pojedynczego stopnia z wtórną, kamienną stopnicą. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Widok połączenia żeliwnych elementów stopnicy i podstopnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Konsola wspierająca łuk nad wejściem do klatki w kondygnacji parteru. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Belka wsporcza od strony duszy z widocznymi policzkami i krawędziami stopni. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Originalne, żeliwne elementy konstrukcji schodów. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wykonane w latach 90. XX w. wtórne biegi klatki schodowej pomiędzy kondygnacją II i III piętra, widoczne wykonane na wzór oryginalnych żeliwne elementy konstrukcyjne schodów. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wtórne, żeliwne elementy konstrukcji dwóch ostatnich biegow schodów, wykonane pod koniec lat 90. XX w. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. pkt. 11, fotografie

Zachodnia klatka schodowa, wejście z przejazdu bramowego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Spocznik międzypietrowy w zachodniej klatce schodowej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Żeliwna belka podtrzymująca spocznik I pietra oraz biegi klatki schodowej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Stopnie w jednym z biegów zachodniej klatki schodowej, widoczne ażurowe wypełnienie żeliwnych elementów podstopnic oraz wtórne granitowe stopnice i balustrady. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Biegi zachodniej klatki schodowej widoczne ze spocznika międzypiętrowego pomiędzy parterem i I piętrzem. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Połączenie żeliwnych belek podtrzymujących spocznik i pietra oraz biegi klatki schodowej. Widoczne wtórne granitowe stopnice. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wtórna balustrada, wykonana najprawdopodobniej w latach 50. XX w. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Wtórne granitowe stopnice są niższe niż oryginalne, prawdopodobnie drewniane lub kamienne. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Żelwna belka podtrzymująca spocznik międzypiętrowy i biegi schodowe. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, fotografie

Połączenie na śruby belek pojedynczego biegu schodowego z belką spocznika międzypiętrowego, po lewej widoczne połączenie śrubowe w narożu bez maskownicy, po prawej z maskownicą. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Detal połączenia żeliwnych elementów stopnicy i podstopnicy oraz belki wsporczej i policzka. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Zeliny element ozdoby wypielający podstopnicę. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Zeliny elementy ozdoby wypielające podstopnicę i srubowe połączenie z elementem stopnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Detail połączenia żelwinych elementów stopnicy i podstopnicy oraz policzka. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Detail połączenia stopnicy z policzkiem i belką biegu schodowego. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Detail srubowego połączenia żelwinych elementów stopnicy i podstopnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Widok od spodu srubowego połączenia elementów stopnicy i podstopnicy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Zdobny element dekoracyjny zamontowany za pomocą sru-
by w środkniku belki wspierającej bieg schodowy. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, fotografie, rysunki

Korytarz w kondygnacji I piętra, we wschodniej części budynku. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Korytarz w kondygnacji I piętra, we wschodniej części budynku, widok w kierunku zachodnim. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

Korytarz w kondygnacji I piętra, w zachodniej części budynku. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

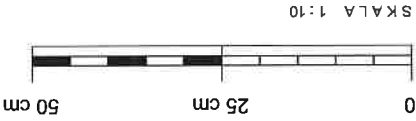
Korytarz w kondygnacji I piętra, na styku zachodniej i wschodniej części budynku. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

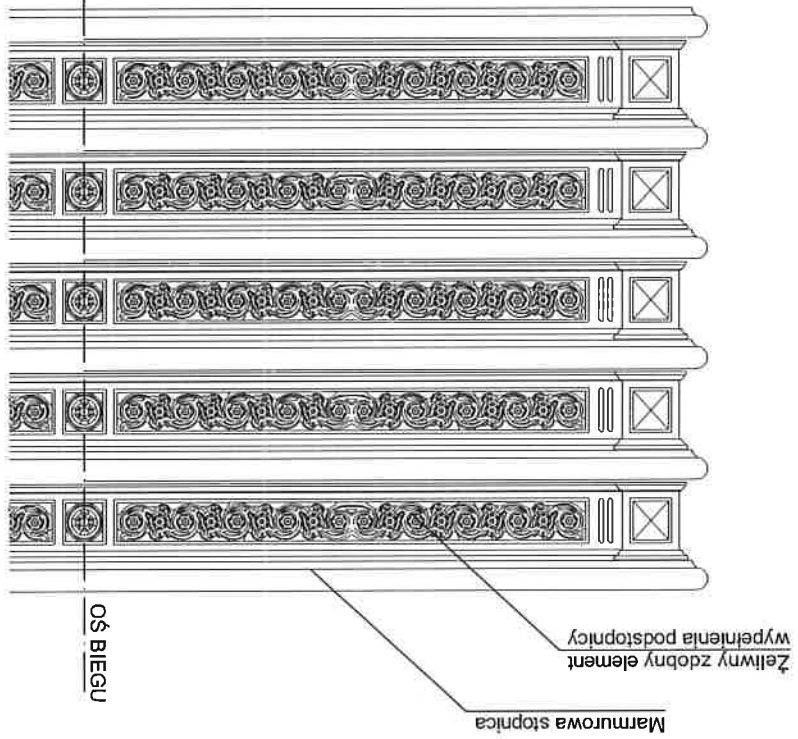
Sala konferencyjna w kondygnacji I piętra, na styku zachodniej i wschodniej części budynku. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

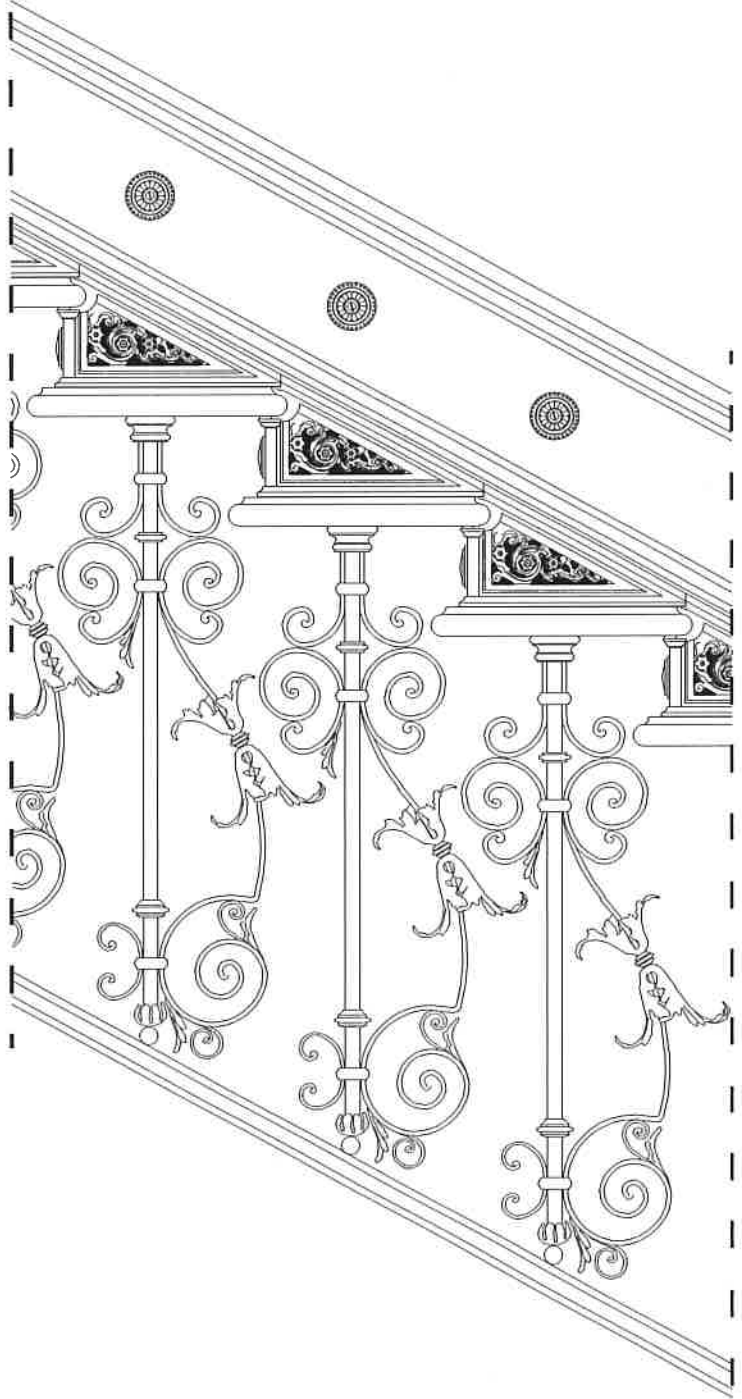
Wtórnie wykonana w latach 50. XX w. płaskorzeźba umieszczona nad drzwiami w sali konferencyjnej. (fot. Jakub Andrzejewski, 2019 r.)

SKALA 1:10

KLATKA SCHODOWA PO WSCHODNIEJ STRONIE BUDYNKU
WIDOK PODSTOPNIC W BIEGU (FRAGMENT)

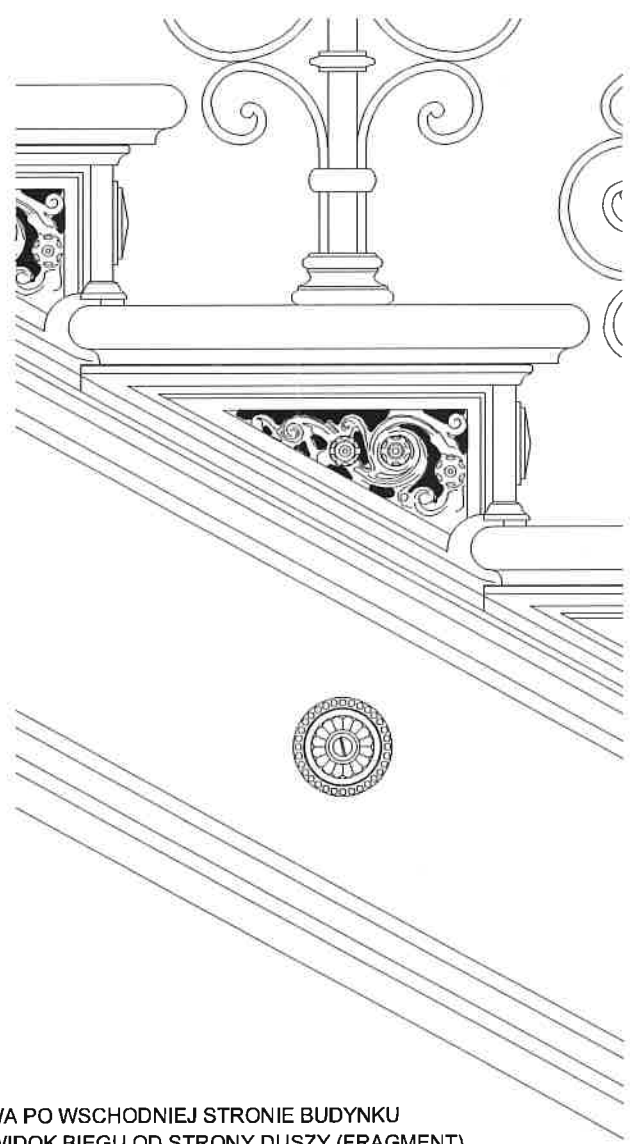

KLATKA SCHODOWA PO WSCHODNIEJ STRONIE BUDYNKU
SCHEMATYCZNY WIDOK BIEGU OD STRONY DUSZY (FRAGMENT)

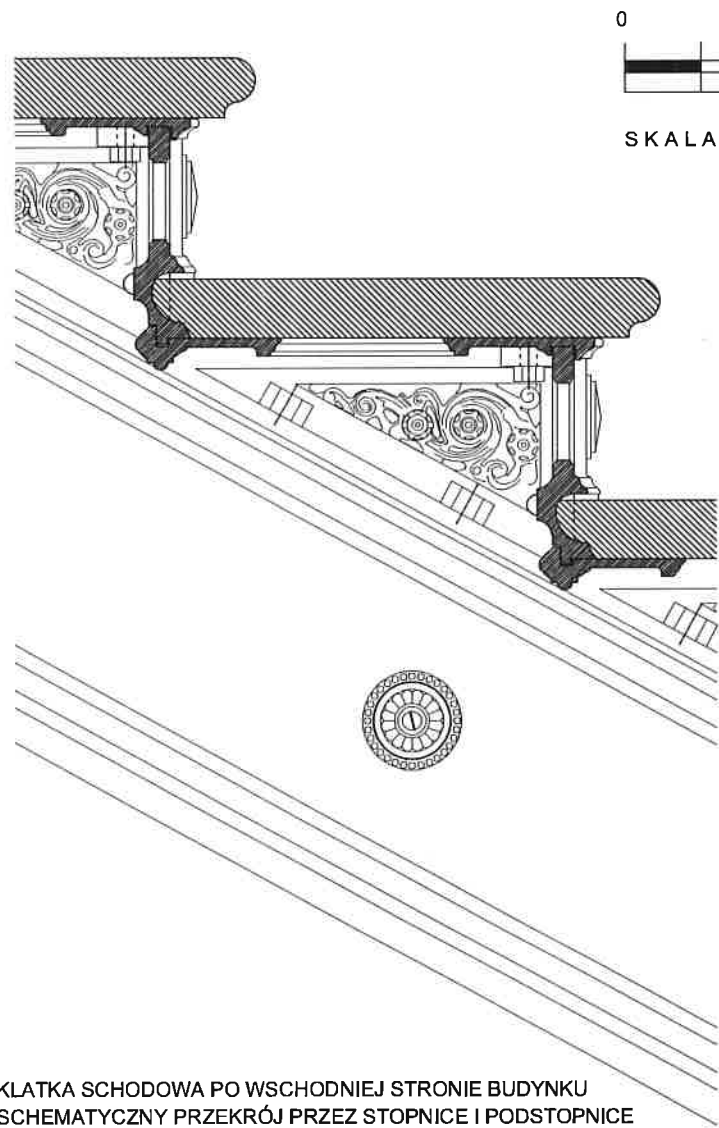
1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kamienica Petiscusa (Neprosa)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. pkt. 11, rysunki

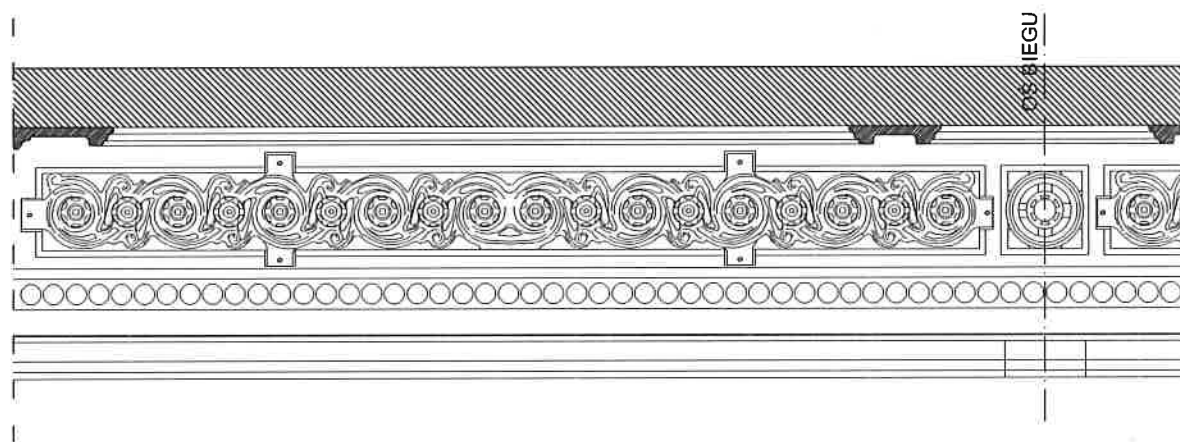
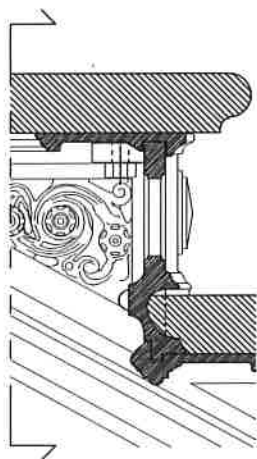
KŁATKA SCHODOWA PO WSCHODNIEJ STRONIE BUDYNKU
SCHEMATYCZNY WIDOK BIEGU OD STRONY DUSZY (FRAGMENT)

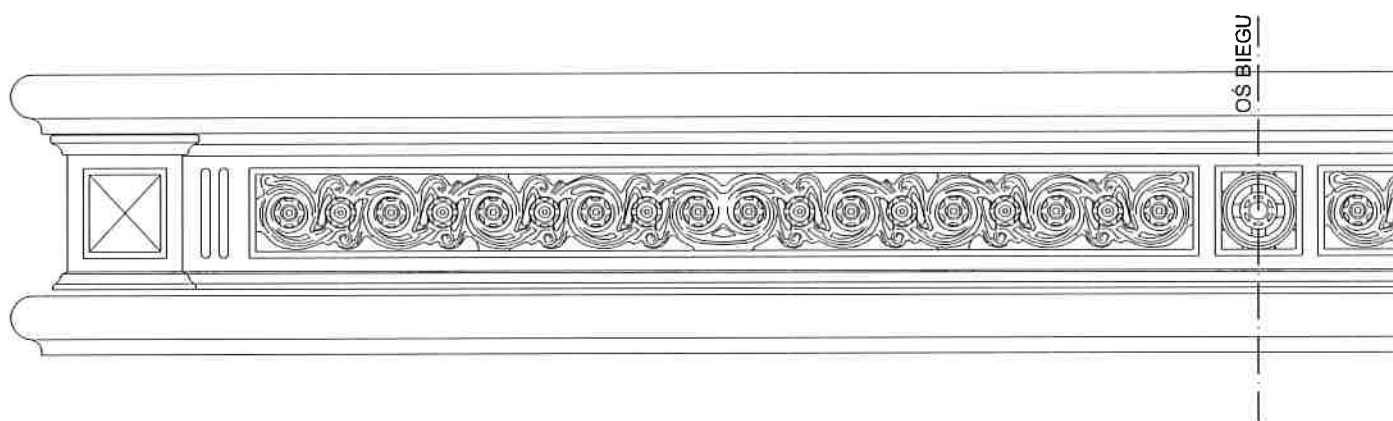
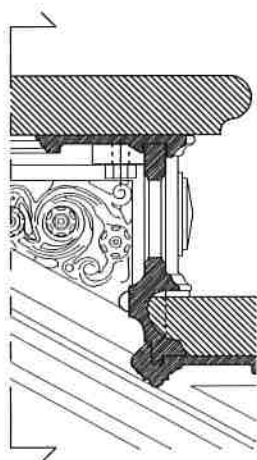
KŁATKA SCHODOWA PO WSCHODNIEJ STRONIE BUDYNKU
SCHEMATYCZNY PRZEKRÓJ PRZEZ STOPNICE I PODSTOPNICE

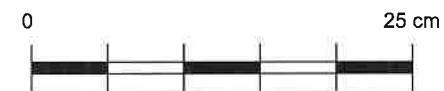
SKALA 1:5

KLATKA SCHODOWA PO WSCHODNIEJ STRONIE BUDYNKU
 SCHEMATYCZNY PRZEKRÓJ ORAZ WIDOK OD SPODU BIEGU (FRAGMENT)
 WIDOCZNE ŁĄCZENIE ELEMENTÓW STOPNICY I PODSTOPNICY

KLATKA SCHODOWA PO WSCHODNIEJ STRONIE BUDYNKU
 SCHEMATYCZNY PRZEKRÓJ ORAZ WIDOK OD STRONY BIEGU (FRAGMENT)

SKALA 1:5